

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 15 ΜΑΪΟΥ 1970

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
108

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 503

Περί κυρώσεως της υπογραφείσης εν Βιέννη την 18ην 'Απριλίου 1961 υπό την αιγίδα του 'Οργανισμού των 'Ηνωμένων 'Εθνών Συμβάσεως περί των διπλωματικών σχέσεων.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Προτάσει του 'Ημετέρου 'Υπουργικού Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Κυροῦται καὶ κτᾶται ἰσχὺν νόμου ἡ ἐν Βιέννη ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν υπογραφείσα τὴν 18ην 'Απριλίου 1961 Σύμβασις περὶ τῶν διπλωματικῶν σχέσεων, ἥς τὸ κείμενον ἔπεται ἐν πρωτοτύποις εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὴν ἑλληνικὴν.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς Συμβάσεως ἀρχεται ἀπὸ τῆς πληρώσεως τῶν προϋποθέσεων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 51 παράγραφος 2 αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 'Απριλίου 1970

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως
**Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ' ΤΑΚΗΣ**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΠΑΝΑΓ. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΗΛ. Γ. ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΤΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 'Απριλίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΝΑΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Τὰ συμβαλλόμενα ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει Κράτη.

Ὑπομινήσκοντα ὅτι ἀπὸ παρωχημένης ἐποχῆς οἱ Λαοὶ ἀπασῶν τῶν Χωρῶν ἀναγνωρίζουν τὸ καθεστὼς τῶν διπλωματικῶν πρακτῶρων,

Ἐχοντα ἐπίγνωσιν τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Χάρτου τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν ἀφορῶσιν εἰς τὴν κυρίαρχον ἰσότητά τῶν Κρατῶν, εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς διεθνoῦς ἀσφαλείας καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἐθνῶν,

Πεποιθότα ὅτι μία διεθνὴς σύμβασις ἐπὶ τῶν σχέσεων, προνομίων καὶ διπλωματικῶν ἀσυλιῶν θὰ συνέβαλεν ὅπως εὐνόησιν τὰς σχέσεις φιλίας μεταξὺ τῶν Χωρῶν, οἵαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ διαφορὰ τῶν συνταγματικῶν καὶ κοινωνικῶν καθεστώτων αὐτῶν,

Πεποιθότα ὅτι ὁ σκοπὸς τῶν εἰρημένων προνομίων καὶ ἀσυλιῶν εἶναι οὐχὶ θεβαίως ὅπως εὐνόησιν τὰ άτομα, ἀλλ' ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν διπλωματικῶν ἀποστολῶν ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτῶν ὡς ἐκπροσώπων τῶν Κρατῶν,

Διαβεβαιούντα ὅτι οἱ κανόνες τοῦ διεθνoῦς ἐδιμικoῦ δικαίου θέον ὅπως ἐξακολουθήσωσι νὰ διέπωσι τὰ θέματα τὰ ὅποια δὲν διεκονονίσθησαν ρητῶς διὰ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως,

Συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν:

Ἄρθρον 1.

Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως, οἱ ἀκόλουθοι ὅροι νοοῦνται καθ' ὃν τρόπον προσδιορίζονται κατωτέρω:

α) Διὰ τοῦ ὅρου «ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς» νοεῖται τὸ πρόσωπον τὸ ἐντεταλμένον ὑπὸ τοῦ διαπιστεύοντος Κράτους ὅπως ἐνεργῇ ἐν τῇ ἰδιότητι ταύτῃ.

β) Διὰ τοῦ ὅρου «μέλη τῆς ἀποστολῆς» νοεῖται ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς καὶ τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς.

γ) Διὰ τοῦ ὅρου «μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς» νοοῦνται τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ, τοῦ διοικητικοῦ καὶ τεχνικοῦ καὶ τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς.

δ) Διὰ τοῦ ὅρου «μέλη τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ» νοοῦνται τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς τὰ ἔχοντα διπλωματικὴν ἰδιότητα.

ε) Διὰ τοῦ ὅρου «διπλωματικὸς πράκτωρ» νοεῖται ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς ἢ μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς.

στ) Διὰ τοῦ ὅρου «μέλη τοῦ διοικητικοῦ καὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ» νοοῦνται τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς τὰ

χρησιμοποιούμενα εἰς τὴν διοικητικὴν καὶ τεχνικὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀποστολῆς.

ζ) Διὰ τοῦ ὅρου «μέλη τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ» νοοῦνται τὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς τὰ χρησιμοποιούμενα εἰς τὴν ὑπηρετικὴν ἐργασίαν τῆς ἀποστολῆς.

η) Διὰ τοῦ ὅρου «ιδιωτικοὶ ὑπηρεταὶ» νοοῦνται τὰ πρόσωπα τὰ χρησιμοποιούμενα εἰς τὴν ιδιωτικὴν ὑπηρεσίαν μέλους τῆς ἀποστολῆς, ἅτινα δὲν εἶναι ὑπάλληλοι τοῦ διαπιστευόντος Κράτους.

θ) Διὰ τοῦ ὅρου «χώροι τῆς ἀποστολῆς» νοοῦνται τὰ κτίρια ἢ τμήματὰ κτιρίων καὶ τοῦ συνεχομένου γηπέδου, ἅτινα οἰοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ κύριος αὐτῶν χρησιμοποιούνται διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀποστολῆς, περιλαμβανομένης τῆς κατοικίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ καθιέρωσις διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ Κρατῶν καὶ ἡ ἀποστολὴ μονίμων διπλωματικῶν ἀποστολῶν γίνονται δι' ἀμοιβαίας συναινέσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Καθ' ἡμέραν τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς εἶναι ἰδίως:

α) ν' ἀντιπροσωπεύῃ τὸ διαπιστεῦον Κράτος παρὰ τῷ Κράτει παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις.

β) νὰ προστατεύῃ ἐντὸς τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους τὰ συμφέροντα τοῦ διαπιστευόντος Κράτους καὶ τῶν ὑπάρχοντων ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ διεθνoῦς δικαίου δεκτῶν ὁρίων.

γ) νὰ διαπραγματεύεται μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους.

δ) νὰ πληροφορῇται δι' ὅλων τῶν θεμιτῶν μέσων περὶ τῶν περιστάσεων καὶ τῆς ἐξελέξεως τῶν γεγονότων ἐντὸς τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους καὶ νὰ ἀναφέρῃ σχετικῶς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ διαπιστευόντος Κράτους.

ε) νὰ προωθῇ τὰς φιλικὰς σχέσεις καὶ νὰ ἀναπτύσῃ τὰς οικονομικὰς, πνευματικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς σχέσεις μεταξὺ τοῦ διαπιστευόντος καὶ τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους.

2. Οὐδεμία διάταξις τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς ἀπαγορεύουσα τὴν ἀσκησιν προξενικῶν καθηκόντων ὑπὸ διπλωματικῆς τινος ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ διαπιστεῦον Κράτος δέον νὰ ἀποκτήσῃ τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐν ὄψει νὰ διαπιστεύσῃ ὡς ἀρχηγὸν τῆς ἀποστολῆς παρὰ τῷ Κράτει παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις, ἔτυχε τῆς εὐαρέστου ἀποδοχῆς τοῦ Κράτους τούτου.

2. Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ διατυπώσῃ πρὸς τὸ διαπιστεῦον Κράτος τοὺς λόγους ἀρνήσεως εὐαρέστου ἀποδοχῆς.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ διαπιστεῦον Κράτος, μετὰ θέουσιν κοινοποιήσιν πρὸς τὰ ἐνδιαφερόμενα παρ' οἷς ἡ διαπίστευσις Κράτη, δύναται νὰ διαπιστεύσῃ ἓνα ἀρχηγὸν τῆς ἀποστολῆς ἢ νὰ τοποθετήσῃ μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς πλείονα Κράτη, πλὴν ἐὰν ἐν τῶν παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κρατῶν ἤθελε ρητῶς ἀντιταχθῇ εἰς τοῦτο.

2. Ὅταν τὸ διαπιστεῦον Κράτος διαπιστεύῃ ἓνα ἀρχηγὸν ἀποστολῆς εἰς ἓνα ἢ πλείονα ἄλλα Κράτη, δύναται νὰ ἐγκαταστήσῃ διπλωματικὴν ἀποστολὴν διευθυνομένην ὑπὸ ἀναπληρωτοῦ ἐπιτετραμμένου εἰς ἕκαστον τῶν Κρατῶν ἐνθα ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς δὲν ἔχει τὴν μόνιμον διαμονὴν του.

3. Ἀρχηγὸς ἀποστολῆς ἢ μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς δύναται ν' ἀντιπροσωπεύῃ τὸ διαπιστεῦον Κράτος εἰς πάντα διεθνή ὄργανισμὸν.

Ἄρθρον 6.

Πλείονα Κράτη δύναται νὰ διαπιστεύσουν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ὑπὸ τὴν ιδιότητα ἀρχηγοῦ ἀποστολῆς εἰς ἄλλο Κράτος, πλὴν ἐὰν τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ἤθελεν ἀντιταχθῇ εἰς τοῦτο.

Ἄρθρον 7.

Ἐπὶ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 5, 8, 9 καὶ 11, τὸ διαπιστεῦον Κράτος διορίζει κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν

τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς στρατιωτικοὺς, ναυτικοὺς ἢ ἀεροπορικοὺς ἀκολούθους, τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ, ὅπως τὰ ἑνὸς ματὰ τῶν ὑποβληθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων πρὸς ἐγκρίσιν.

Ἄρθρον 8.

1. Τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς θὰ ἔχωσι κατ' ἀρχὴν τὴν ἰθαγένειαν τοῦ διαπιστευόντος Κράτους.

2. Τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς δὲν δύναται νὰ ἐπιλέγονται μετὰ τῶν ὑπάρχοντων τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους εἰμὴ τῇ συγκαταθέσει τοῦ Κράτους τούτου, τὸ ὁποῖον δύναται ἐν παντὶ χρόνῳ νὰ τὴν ἀνακαλέσῃ.

3. Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται νὰ ἐπιφυλάξῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ αὐτὸ δικαίωμα ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπάρχοντες τρίτου Κράτους, οἵτινες δὲν εἶναι ὡσαύτως ὑπάρχοντες τοῦ διαπιστευόντος Κράτους.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται εἰς αἰτιολόγησιν τῆς ἀποφάσεώς του νὰ πληροφορῇ τὸ διαπιστεῦον Κράτος ὅτι ὁ ἀρχηγὸς ἢ πᾶν ἄλλο μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς εἶναι πρόσωπον μὴ ἀρεστὸν, ἢ ὅτι πᾶν ἄλλο μέλος τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς δὲν εἶναι παραδεκτὸν. Τὸ διαπιστεῦον Κράτος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θ' ἀνακαλῇ τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον ἢ θὰ τὸ ἀπαλλάσῃ τῶν καθηκόντων του ἐν τῇ ἀποστολῇ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως. Πρόσωπόν τι δύναται νὰ κηρυχθῇ μὴ ἀρεστὸν ἢ μὴ παραδεκτὸν πρὸ τῆς ἀφίξεως εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους.

2. Ἐὰν τὸ διαπιστεῦον Κράτος ἀρνήται νὰ ἐκτελέσῃ ἢ δὲν ἐκτελῇ ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας τὰς ὑποχρεώσεις, δι' ὧν ἐπιβαρύνεται συμφῶνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου, τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅπως ἀναγνωρίσῃ εἰς τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον τὴν ιδιότητα τοῦ μέλους τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 10.

1. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους, ἢ εἰς οἷον ἄλλο Ὑπουργεῖον ἢ θελε συμφωνηθῇ, κοινοποιούνται:

α) Ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τῆς ἀποστολῆς, ἡ ἀφίξις καὶ ὁριστικὴ ἀναχώρησις ἢ ἡ λήξις τῶν καθηκόντων τῶν ἐν τῇ ἀποστολῇ.

β) Ἡ ἀφίξις καὶ ὁριστικὴ ἀναχώρησις προσώπου ἀνήκοντος εἰς τὴν οἰκογένειαν μέλους τῆς ἀποστολῆς, ὡς καί, ἐὰν συντρέχῃ λόγος, τὸ γεγονὸς ὅτι πρόσωπόν τι καθίσταται ἢ παύει νὰ εἶναι μέλος τῆς οἰκογενείας μέλους τινὸς τῆς ἀποστολῆς.

γ) Ἡ ἀφίξις καὶ ὁριστικὴ ἀναχώρησις ιδιωτικῶν ὑπηρετῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἑδαφίῳ α' προσώπων, ὡς καί, ἐὰν συντρέχῃ λόγος, τὸ γεγονὸς ὅτι ἐγκαταλείπουν τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ρηθέντων προσώπων.

δ) Ἡ πρόσληψις καὶ ἀπόλυσις προσώπων διαμενόντων ἐν τῷ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ὡς μελῶν τῆς ἀποστολῆς ἢ ὡς ιδιωτικῶν ὑπηρετῶν δικαιουμένων προνομίων καὶ ἀσυλίων.

2. Ὅσάκις θὰ εἶναι δυνατόν, δέον ὡσαύτως νὰ ἀποτελῇ ἀντικείμενον προηγουμένης γνωστοποιήσεως ἡ ἀφίξις καὶ ὁριστικὴ ἀναχώρησις.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐλλείψει ρητῆς συμφωνίας περὶ τῆς εἰς προσωπικὸν δυνάμεως τῆς ἀποστολῆς, τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως ἡ δύναμις αὕτη διατηρηθῇ ἐντὸς τῶν κατὰ τὴν κρίσιν του θεωρουμένων λογικῶν καὶ κανονικῶν ὁρίων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν περιστάσεων καὶ συνθηκῶν, αἵτινες ἐπικρατοῦσιν εἰς τὸ Κράτος τοῦτο, καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐν λόγῳ ἀποστολῆς.

2. Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται ἐπίσης, ἐντὸς τῶν αὐτῶν ὁρίων καὶ ἀνευ διακρίσεως, νὰ ἀρνηθῇ ὅπως δεχθῇ ὑπαλλήλους ὠρισμένης κατηγορίας.

Ἄρθρον 12.

Τὸ διαπιστεῦον Κράτος δὲν δύναται ἄνευ προηγουμένης ρητῆς συγκαταθέσεως τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους νὰ ἐγκαθιστᾷ γραφεῖα ἀποτελοῦντα τμήμα τῆς ἀποστολῆς εἰς τοποὺς ἄλλους ἢ ἐκεῖνους ἐνθα εἶναι ἐγκατεστημένη αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἀποστολὴ.

Ἄρθρον 13.

1. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς θεωρεῖται ἀναλαβὼν τὰ καθήκοντά του ἐν τῷ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτει. ἂν ἡ παρουσίασε τὰ διαπιστευτήριά του ἢ ἂν ἡ ἐγνωστοποίησε τὴν ἀφίξιν του καὶ ἀντίγραφον τῶν διαπιστευτηρίων του ὑπεβλήθῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ εἰς οἶον ἄλλο Ὑπουργεῖον θὰ εἶχε συμφωνηθῇ, συμφώνως πρὸς τὴν εἰς τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ἰσχύουσαν πρακτικὴν, ἣτις δέον νὰ ἐφαρμόζεται κατὰ τρόπον ὁμοίομορφον.

2. Ἡ σειρά παρουσιάσεως τῶν διαπιστευτηρίων ἢ ἀντιγράφου τούτων προσδιορίζεται ἐκ τῆς ἡμερομηνίας καὶ ὥρας ἀφίξεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 14.

1. Οἱ ἀρχηγοὶ ἀποστολῆς κατανέμονται εἰς τρεῖς τάξεις, ἥτοι:

α) τὴν τῶν πρέσβων ἢ νουντσίων διαπεπιστευμένων παρὰ τοῖς ἀρχηγοῖς Κρατῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν ἀποστολῶν τῶν ἐχόντων ἀντίστοιχον βαθμὸν.

β) τὴν τῶν ἀπεσταλμένων, Ὑπουργῶν ἢ Ἰντερνουντσίων διαπεπιστευμένων παρὰ τοῖς ἀρχηγοῖς Κρατῶν.

γ) τὴν τῶν ἐπιτετραμμένων διαπεπιστευμένων παρὰ τοῖς Ὑπουργοῖς τῶν Ἐξωτερικῶν.

2. Πλὴν τῶν ἀφορώντων τὸ προβάδισμα καὶ τὸ πρωτόκολλον, οὐδεμίᾳ διάκρισις γίνεται μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν ἀποστολῆς ὡς ἐκ τῆς τάξεώς των.

Ἄρθρον 15.

Τὰ Κράτη συμφωνοῦσι περὶ τῆς τάξεως, εἰς τὴν ὁποίαν δέον νὰ ἀνήκουν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀποστολῶν των.

Ἄρθρον 16.

1. Οἱ ἀρχηγοὶ ἀποστολῆς λαμβάνουσι σειράν ἐντὸς ἐκάστης τάξεως ἀναλόγως τῆς ἡμερομηνίας καὶ ὥρας, καθ' ἣν ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά των συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 13.

2. Αἱ μεταβολαὶ αἱ ἐπιφερόμεναι εἰς τὰ διαπιστευτήρια ἀρχηγοῦ ἀποστολῆς, αἵτινες δὲν ἐπάγονται μεταβολὰς τάξεως, δὲν θίγουσι τὴν σειράν προβαδίσματός του.

3. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν θίγει τὰ ἔθνη, αἵτινα εἶναι ἢ θὰ ἐγίνοντο ἀποδεκτὰ ἐκ μέρους τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους, ὅσον ἀφορᾷ τὸ προβάδισμα τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἀγίας Ἐδρας.

Ἄρθρον 17.

Ἡ σειρά προβαδίσματος τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ εἰς οἶον ἄλλο Ὑπουργεῖον θὰ εἶχε συμφωνηθῇ.

Ἄρθρον 18.

Εἰς ἕκαστον Κράτος ἡ ἀκολουθητέα διαδικασία διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἀρχηγῶν ἀποστολῆς δέον νὰ εἶναι ὁμοίομορφος ὡς πρὸς ἐκάστην τάξιν.

Ἄρθρον 19.

1. Ἐὰν χρηρῆ ἡ θέσις ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς ἢ ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς κωλύεται νὰ ἀσκῇ τὰ καθήκοντά του, ἀναπληρωτὴς ἐπιτετραμμένος ἐνεργεῖ προσωρινῶς ὡς ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς. Τὸ ὄνομα τοῦ ἀναπληρωτοῦ ἐπιτετραμμένου θὰ κοινοποιῇται, εἴτε ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς εἴτε, ἐν ἡ περιπτώσει κωλύεται οὗτος νὰ τὸ πράξῃ, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ διαπιστευόντος Κράτους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ εἰς οἶον ἄλλο Ὑπουργεῖον θὰ εἶχε συμφωνηθῇ.

2. Ἐν ἡ περιπτώσει οὐδὲν μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς θὰ εὐρίσκετο ἐντὸς τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους, μέλος τι τοῦ διοικητικοῦ ἢ τεχνικοῦ προσωπικοῦ δύναται, τῇ συγκαταθέσει τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους, νὰ ὑποδειχθῇ ὑπὸ τοῦ διαπιστευόντος Κράτους, ἵνα διευθύνῃ τὰς τρεχούσας διοικητικὰς ὑποθέσεις τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 20.

Ἡ ἀποστολὴ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς δικαιοῦνται νὰ τοποθετῶσι τὴν σημαίαν καὶ τὸ ἐμβλημα τοῦ διαπιστευόντος Κράτους ἐπὶ τῶν χώρων τῆς ἀποστολῆς, περιλαμβανομένης τῆς κατοικίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς, καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορικῶν μέσων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 21.

1. Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ὀφείλει εἶτε νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἀπόκτησιν, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς νομοθεσίας του, ὑπὸ τοῦ διαπιστευόντος Κράτους τῶν ἀναγκαιῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν του χώρων εἴτε νὰ βοηθῇ τὸ διαπιστεῦον Κράτος ὅπως ἀνεύρῃ χώρους κατ' ἄλλον τρόπον.

2. Ὅφειλε ἐπίσης, ἐὰν εἶναι ἀναγκαῖον, νὰ βοηθῇ τὰς ἀποστολάς, ὅπως ἐπιτύχῃσι προσήκοντα ἐνδιαίτηματα διὰ τὰ μέλη των.

Ἄρθρον 22.

1. Οἱ χώροι τῆς ἀποστολῆς εἶναι ἀπαρabiάστοι. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους νὰ εἰσέρχονται ἐντὸς αὐτῶν εἰμὴ τῇ συγκαταθέσει τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς.

2. Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ἔχει τὴν εἰδικὴν ὑποχρέωσιν νὰ λαμβάνῃ πάντα τὰ προσήκοντα μέτρα, ἵνα ἐμποδίσῃ, ὅπως οἱ χώροι τῆς ἀποστολῆς καταληφθῶσιν ἢ ὑποστῶσι ζημίας, ὅπως ἡ εἰρήνη τῆς ἀποστολῆς διαταραχθῇ ἢ ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς ὑποστῇ μείωσιν.

3. Οἱ χώροι τῆς ἀποστολῆς, ἡ ἐπίπλωσίς των καὶ τὰ λοιπὰ εἰς τούτους εὐρισκόμενα εἶδη, ὡς καὶ τὰ μεταφορικὰ μέσα τῆς ἀποστολῆς δὲν δύναται νὰ καταστῶσιν ἀντικείμενον ἐρεύνης, ἐπιτάξεως, κατασχέσεως ἢ ἐκτελεστικοῦ μέτρου.

Ἄρθρον 23.

1. Τὸ διαπιστεῦον Κράτος καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς ἀπαλλάσσονται ὅλων τῶν ἐθνικῶν, τοπικῶν ἢ κοινοτικῶν, φόρων καὶ τελῶν ἐπὶ τῶν χώρων τῆς ἀποστολῆς, τῶν ὁποίων εἶναι ἰδιοκτητῆται ἢ μισθωταί, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ φόρων ἢ τελῶν εἰσπραττομένων εἰς ἀμοιβὴν παρασχεθεισῶν ἰδιαιτέρων ὑπηρεσιῶν.

2. Ἡ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προβλεπομένη φορολογικὴ ἀπαλλαγὴ δὲν τυγχάνει ἐφαρμογῆς ἐπὶ τῶν φόρων καὶ τελῶν τούτων, ὅταν συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἐπιβαρύνῃσι τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον συμβάλλεται μετὰ τοῦ διαπιστευόντος Κράτους ἢ μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 24.

Τὰ ἀρχεῖα καὶ ἔγγραφα τῆς ἀποστολῆς εἶναι ἀπαρabiάστα ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ εἰς οἰονδήποτε τόπον καὶ ἂν εὐρίσκωνται.

Ἄρθρον 25.

Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος παρέχει πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 26.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν του τῶν ἀφορώντων τὰς ζώνας, τῶν ὁποίων ἡ πρόσβασις ἀπαγορεύεται ἢ ὑπόκειται εἰς κανονισμοὺς διὰ λόγους ἐθνικῆς ἀσφαλείας, τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ἐξασφαλίζει εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς τὴν ἐλευθερίαν μετακινήσεως καὶ κυκλοφορίας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του.

Ἄρθρον 27.

1. Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ἐπιτρέπει καὶ προστατεύει τὴν ἐλευθερίαν ἐπικοινωνίας τῆς ἀποστολῆς δι' ὅλους

τους επίσημους σκοπούς. Ἐπικοινωνοῦσα μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἀποστολῶν καὶ προξενείων τοῦ διαπιστευόντος Κράτους, ὅπουδήποτε καὶ ἂν εὐρίσκωνται, ἡ ἀποστολὴ δύναται νὰ χρησιμοποιεῖ πάντα τὰ προσήκοντα μέσα ἐπικοινωνίας, περιλαμβανομένων τῶν διπλωματικῶν ταχυδρόμων καὶ τῶν διὰ κώδικος ἢ κρυπτογραφημένων μηνυμάτων. Οὐχ' ἦττον ἡ ἀποστολὴ δὲν δύναται νὰ ἐγκαθίστῃ καὶ χρησιμοποιεῖ συσκευὴν ραδιοπομποῦ εἰμὴ τῇ συγκαταθέσει τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους.

2. Ἡ ἐπίσημος ἀλληλογραφία τῆς ἀποστολῆς εἶναι ἀπαρ-
 διάστος. Ὁ ὅρος «ἐπίσημος ἀλληλογραφία» δηλοῖ πᾶσαν ἀλληλογραφίαν σχετικὴν μὲ τὴν ἀποστολὴν καὶ μὲ τὰ καθήκοντά της.

3. Ὁ διπλωματικὸς σάκκος δὲν δύναται οὔτε νὰ ἀνοιχθῇ οὔτε νὰ παρακρατηθῇ.

4. Αἱ ἀποσκευαὶ αἱ ἀποτελοῦσαι τὸν διπλωματικὸν σάκκον ὀφείλουσι νὰ φέρωσιν εὐδιάκριτα ἐξωτερικὰ σήματα ἐνδεικτικά τοῦ χαρακτήρος τῶν καὶ δὲν δύναται νὰ περιλαμβάνωσιν εἰμὴ διπλωματικὰ ἔγγραφα ἢ ἀντικείμενα ἐπισήμου χρήσεως.

5. Ὁ διπλωματικὸς ταχυδρόμος, ὀφείλων νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ ἐπίσημον ἔγγραφον πιστοποιοῦν τὴν ιδιότητά του καὶ προσδιορίζον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποσκευῶν, αἵτινες ἀποτελοῦν τὸν διπλωματικὸν σάκκον, προστατεύεται ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων του ὑπὸ τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους. Ἀπολαύει τοῦ ἀπαρδιαστού τοῦ προσώπου του καὶ δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς οὐδεμιᾶς μορφῆς σύλληψιν ἢ κράτησιν.

6. Τὸ διαπιστεῦον Κράτος, ἡ ἡ ἀποστολὴ, δύναται νὰ διορίζῃ ἐιδικούς διπλωματικούς ταχυδρόμους. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ τυγχάνωσιν ὡσαύτως ἐφαρμογῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι αἱ ἐν αὐτῇ μνημονευόμεναι ἀσυλίαι θὰ παύωσι νὰ ἐφαρμόζονται ἀφ' ἧς ὁ ταχυδρόμος θὰ ἔχῃ ἐπιδώσει εἰς τὸν παραλήπτην τὸν διπλωματικὸν σάκκον τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν φροντίδα.

7. Ὁ διπλωματικὸς σάκκος δύναται νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν κυβερνήτην ἐμπορικῶν ἀεροσκάφους προσγειωθσομένου εἰς ἀνεγνωρισμένον ἀερολιμένα εἰσόδου. Ὁ κυβερνήτης οὗτος ὀφείλει νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ ἐπίσημον ἔγγραφον ὑποδεικνύον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποτελουσῶν τὸν σάκκον ἀποσκευῶν, ἀλλὰ δὲν θεωρεῖται ὡς διπλωματικὸς ταχυδρόμος. Ἡ ἀποστολὴ δύναται νὰ πέμψῃ ἕνα τῶν μελῶν της, ἵνα παραλάβῃ ἀπ' εὐθείας καὶ ἐλευθέρως τὸν διπλωματικὸν σάκκον ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ κυβερνήτου τοῦ ἀεροσκάφους.

Ἄρθρον 28.

Τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τὰ εἰσπραττόμενα ὑπὸ τῆς ἀποστολῆς δι' ἐπίσημα ἔγγραφα εἶναι ἀπηλλαγμένα παντὸς φόρου καὶ τέλους.

Ἄρθρον 29.

Τὸ πρόσωπον τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος εἶναι ἀπαρδιασ-
 στον. Δὲν δύναται οὗτος νὰ ὑποβληθῇ εἰς οὐδεμιᾶς μορφῆς σύλληψιν ἢ κράτησιν. Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος μεταχειρίζεται τοῦτον μετὰ τοῦ προσήκοντος πρὸς αὐτὸν σεβασμοῦ καὶ λαμβάνει πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς παρεμπόδισιν πάσης προσβολῆς κατὰ τοῦ προσώπου, τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀξιοπρεπείας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 30.

1. Ἡ ἰδιωτικὴ κατοικία τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος ἀπολαύει τοῦ αὐτοῦ ἀπαρδιαστού καὶ τῆς αὐτῆς προστασίας ὡς οἱ γῶροι τῆς ἀποστολῆς.

2. Ὡσαύτως ἀπολαύουσι τοῦ ἀπαρδιαστού τὰ ἔγγραφα, ἡ ἀλληλογραφία ὡς καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 31.

Ἄρθρον 31.

1. Ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ ἀπολαύει τῆς ποινικῆς ἐτεροδικίας εἰς τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος. Ἀπολαύει ὡσαύτως τῆς ἀστικῆς καὶ διοικητικῆς ἐτεροδικίας, πλην ἐὰν πρόκειται:

α) περὶ ἐμπραγμάτου ἀγωγῆς ἀφορώσης ἰδιωτικὸν ἀκίνητον κείμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κρά-

τους, ἐκτὸς ἐὰν ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ κατέχῃ τοῦτο διὰ λογαριασμὸν τοῦ διαπιστευόντος Κράτους διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀποστολῆς.

β) περὶ ἀγωγῆς ἀφορώσης κληρονομίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ ἐμφανίζεται ὡς ἐκτελεστὴς διαθήκης, διαχειριστῆς, κληρονόμος ἢ κληροδόχος ἰδίᾳ τίτλῳ καὶ οὐχὶ ἐν ὀνόματι τοῦ διαπιστευόντος Κράτους.

γ) περὶ ἀγωγῆς ἀφορώσης οἰανδήποτε ἐπαγγελματικὴν ἢ ἐμπορικὴν δραστηριότητα, ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος εἰς τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων καθηκόντων του.

2. Ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ δὲν ὑποχρεοῦται νὰ καταθέτῃ ὡς μάρτυς.

3. Οὐδὲν ἐκτελεστικὸν μέτρον δύναται νὰ λαμβάνεται ἔναντι τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος, πλην τῶν περιπτώσεων τῶν προβλεπομένων εἰς τὰ θάδια α, β καὶ γ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ ἐκτέλεσις δύναται νὰ λαμβάνῃ χώραν, χωρὶς νὰ προσβάλλεται τὸ ἀπαρδιαστος τοῦ προσώπου ἢ τῆς κατοικίας του.

4. Ἡ ἐτεροδικία διπλωματικοῦ πράκτορος ἐν τῷ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δὲν θὰ ἀπὴλλασσε τοῦτον τῆς δικαιοδοσίας τοῦ διαπιστευόντος Κράτους.

Ἄρθρον 32.

1. Τὸ διαπιστεῦον Κράτος δύναται νὰ παραιτηθῇ τῆς ἐτεροδικίας τῶν διπλωματικῶν πράκτορων καὶ τῶν προσώπων τῶν ἀπολαύοντων αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 37.

2. Ἡ παραίτησις δέον νὰ εἶναι πάντοτε ρητῇ.

3. Ἐὰν διπλωματικὸς πράκτωρ ἢ πρόσωπον ἀπολαῶν τῆς ἐτεροδικίας συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 37 ἤθελε ἐγείρῃ ἀγωγὴν, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐτεροδικίαν ὡς πρὸς πᾶσαν ἀνταγωγὴν ἀμέσως συνδεομένην πρὸς τὴν κυρίαν ἀγωγὴν.

4. Ἡ παραίτησις ἀπὸ τῆς ἐτεροδικίας δι' ἀστικὴν ἢ διοικητικὴν ἀγωγὴν δὲν θεωρεῖται ὡς ἐπαγομένη τὴν ἀπὸ τῆς ἐτεροδικίας παραίτησιν ὡς πρὸς τὰ μέτρα ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, διὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναγκαῖα ἰδιαιτέρα παραίτησις.

Ἄρθρον 33.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ εἶναι ἀπηλλαγμένος, ὅσον ἀφορᾷ τὰς παρεχομένας εἰς τὸ διαπιστεῦον Κράτος ὑπηρεσίας, τῶν περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως διατάξεων, αἵτινες ἐνδέχεται νὰ ἰσχύουν εἰς τὸ Κράτος παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις.

2. Ἡ ἀπαλλαγὴ ἢ προβλεπομένη εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζεται ὁμοίως εἰς τοὺς ἰδιωτικούς ὑπηρετάς, οἵτινες εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος, ὑπὸ τὸν ὅρον:

α) Νὰ μὴ εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ νὰ μὴ ἔχουν μόνιμον διαμονὴν ἐν αὐτῷ, καὶ

β) Νὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, αἵτινες ἐνδέχεται νὰ ἰσχύουν εἰς τὸ διαπιστεῦον Κράτος ἢ εἰς τρίτον Κράτος.

3. Ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ, ὁ ὁποῖος ἔχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ πρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένη ἀπαλλαγὴ δὲν ἐφαρμόζεται, ὀφείλει νὰ τηρῇ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας αἱ περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως διατάξεις τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἐπιβάλλουσιν εἰς τὸν ἐργοδότην.

4. Ἡ ἀπαλλαγὴ ἢ προβλεπομένη εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἀποκλείει τὴν ἐκούσιαν συμμετοχὴν εἰς τὸ καθεστὼς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐπιτρεπτὴ ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θίγουσι τὰς διμερεῖς ἢ πολυμερεῖς συμφωνίας τὰς σχετικὰς μὲ τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειαν, αἵτινες συνήφθησαν προγενεστέρως, καὶ δὲν ἐμποδίζουν τὴν μεταγενεστέραν σύναψιν τοιούτων συμφωνιῶν.

Άρθρον 34.

Ο διπλωματικός πράκτωρ είναι ἀπηλλαγμένος όλων τῶν φόρων καὶ τελῶν, προσωπικῶν ἢ πραγματικῶν, ἐθνικῶν, τοπικῶν ἢ κοινοτικῶν, ἐξαιρέσει:

α) Τῶν ἐμμέσων φόρων φύσεως τοιαύτης ὥστε νὰ εἶναι κανονικῶς ἐνσωματωμένοι εἰς τὴν τιμὴν τῶν ἐμπορευμάτων ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν.

β) Τῶν φόρων καὶ τελῶν ἐπὶ τῶν ιδιωτικῶν ἀκινήτων τῶν εὐρισκομένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους πλὴν ἐὰν ὁ διπλωματικός πράκτωρ τὰ κατέχῃ διὰ λογαριασμὸν τοῦ διαπιστευόντος Κράτους διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀποστολῆς.

γ) Τῶν δικαιωμάτων κληρονομίας τῶν εἰσπραττομένων ὑπὸ τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθρου 39.

δ) Τῶν φόρων καὶ τελῶν ἐπὶ τῶν ιδιωτικῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐχόντων τὴν πηγὴν αὐτῶν εἰς τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους καὶ τῶν φόρων ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν ἀφαιρουμένων ἐκ τῶν ἐπενδύσεων πρᾶγματποικουμένων εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις κειμένας εἰς τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους.

ε) Τῶν φόρων καὶ τελῶν τῶν εἰσπραττομένων εἰς ἀμοιβὴν παρασχεθεῖσιν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.

στ) Τῶν δικαιωμάτων μεταγραφῆς, δικαστικῶν, ὑποθήκης καὶ χαρτοσήμου ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀκίνητα, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 23.

Άρθρον 35.

Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ὀφείλει νὰ ἀπαλλάσῃ τοὺς διπλωματικοὺς πράκτορας πάσης προσωπικῆς παροχῆς, πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας οἰσδῆποτε φύσεως καὶ τῶν στρατιωτικῶν βαρῶν, οἷα αἱ ἐπιτάξεις, εἰσφοραὶ καὶ στρατιωτικὰ καταλύματα.

Άρθρον 36.

1. Συμφώνως πρὸς τὰς νομοθετικὰς καὶ κοινοτικὰς διατάξεις, ὅς ἡθέλει καθιερώσει, τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ἐπιτρέπει τὴν εἴσοδον καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τελωνειακῶν δικαιωμάτων, τελῶν καὶ συναφῶν εἰσπράξεων ἄλλων ἢ ἐξῶδων ἀποθηκεύσεως, μεταφορᾶς καὶ ἐξόδων σχετικῶν πρὸς ἀναλόγους ὑπηρεσίας, διὰ:

α) Τὰ εἶδη τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν ἐπίσημον χρῆσιν τῆς ἀποστολῆς,

β) τὰ εἶδη τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν προσωπικὴν χρῆσιν τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος ἢ τῶν συγκατακούντων μελῶν τῆς οἰκογενείας του, περιλαμβανομένων τῶν εἰδῶν τῶν προοριζομένων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν του.

2. Οἱ διπλωματικοὶ πράκτωρ εἶναι ἀπηλλαγμένοι τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς προσωπικῆς του ἀποσκευῆς, πλὴν ἐὰν ὑφίστανται σοβαροὶ λόγοι ὑποψίας ὅτι περιέχει εἶδη μὴ ἀπολαύοντα τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου μνημονευμένων ἀπαλλαγῶν ἢ εἶδη τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ἢ ὑπόκειται εἰς τοὺς περὶ καθάρσεως (καραντίνας) κανονισμοὺς τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ ἐπιθεώρησις δέον νὰ γίνεταί παρόντος τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος ἢ ἐξουσιοδοτημένου ἀντιπροσώπου του.

Άρθρον 37.

1. Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος τὰ συγκατακούντα μὲ αὐτὸν ἀπολαύουσι τῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν τῶν μνημονευμένων εἰς τὰ ἀρθρα 29 ἕως 36, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ὑπήκοοι τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους.

2. Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ καὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς, ὡς καὶ τὰ συγκατακούντα μέλη τῶν οἰκογενειῶν των ἀπολαύουσιν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ὑπήκοοι τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ δὲν ἔχουσιν ἐν αὐτῷ μόνιμον διαμονήν, τῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν τῶν μνημονευμένων εἰς τὰ ἀρθρα 29 ἕως 35, πλὴν τοῦ ὅτι ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ τῆς ἀσκήσεως καὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ μνημονευμένη εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἀρθρου 31 δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς πράξεις τὰς τελεσθεῖσας ἐκτὸς τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων των. Ἀπολαύουσιν ἐπίσης τῶν

προνομίων τῶν μνημονευμένων εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἀρθρου 36 ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἶδη τὰ εἰσαχθέντα κατὰ τὴν πρώτην ἐγκατάστασιν αὐτῶν.

3. Τὰ μέλη τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς, ἅτινα δὲν εἶναι ὑπήκοοι τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ δὲν ἔχουσιν ἐν αὐτῷ τὴν μόνιμον διαμονήν των, ἀπολαύουσι τῆς ἐτεροδικίας διὰ τὰς πράξεις τὰς τελεσθεῖσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων των καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ φόρων καὶ τελῶν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν, τὰς ὁποίας λαμβάνουν ὡς ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν των, ἐπίσης δὲ τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ ἀρθρον 33.

4. Οἱ ιδιωτικοὶ ὑπρέται τῶν μελῶν τῆς ἀποστολῆς, οἵτινες δὲν εἶναι ὑπήκοοι τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ δὲν ἔχουσιν τὴν μόνιμον διαμονήν ἐν αὐτῷ, ἀπαλλάσσονται τῶν φόρων καὶ τελῶν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν, τὰς ὁποίας εἰσπράττουσιν ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν των. Ἀπὸ πασῶν τῶν λοιπῶν ἀπόψεων δὲν ἀπολαύουσι τῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν εἰμὴ καθ' ὃ μέτρον εἶναι δεκτὸν ὑπὸ τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους. Οὐχ ἦττον τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ὀφείλει νὰ ἀσκήσῃ τὴν δικαιοδοσίαν του ἐπὶ τῶν προσώπων τούτων κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ μὴ παρεμποδίσῃ ὑπερβαλλόντως τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς ἀποστολῆς.

Άρθρον 38.

1. Οἱ διπλωματικοὶ πράκτωρ ὁ ἔχων τὴν ἰθαγένειαν τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ μόνιμον ἐν αὐτῷ διαμονήν δὲν ἀπολαύει τῆς ἐτεροδικίας καὶ τοῦ ἀπαρδιαστού εἰμὴ μόνον διὰ τὰς ἐπιστήμους πράξεις τὰς τελεσθεῖσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων του, πλὴν ἐὰν πρόσθετα προνόμια καὶ ἀσυλία ἔχουσιν παρασχεθῇ ὑπὸ τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους.

2. Τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς καὶ οἱ ιδιωτικοὶ ὑπρέται, οἵτινες εἶναι ὑπήκοοι τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ ἔχουσιν τὴν μόνιμον ἐν αὐτῷ διαμονήν των, δὲν ἀπολαύουσι τῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν, εἰμὴ καθ' ὃ μέτρον τὸ Κράτος τοῦτο τοῖς τὰς ἀναγνωρίζει. Οὐχ ἦττον τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ὀφείλει νὰ ἀσκήσῃ τὴν δικαιοδοσίαν του ἐπὶ τῶν προσώπων τούτων κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ μὴ παρεμποδίσῃ ὑπερβαλλόντως τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς ἀποστολῆς.

Άρθρον 39.

1. Πᾶν πρόσωπον δικαιούμενον προνομίων καὶ ἀσυλιῶν ἀπολαύει αὐτῶν ἀφ' ἧς εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐδάφος τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἵνα μεταβῇ εἰς τὴν θέσιν του, ἢ, ἐὰν εὐρίσκειται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου, ἀφ' ἧς ὁ διορισμὸς του ἐκοινοποιήθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ εἰς ὅλον ἄλλο Ὑπουργεῖον θὰ εἶχε συμφωνηθῇ.

2. Ὅσακις τὰ καθηκόντα προσώπου ἀπολαύοντος τῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν τερματίζονται, τὰ προνόμια καὶ αἱ ἀσυλίας αὐταὶ λήγουσι κανονικῶς τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν τὸ πρόσωπον τοῦτο ἐγκαταλείπει τὴν χώραν, ἢ κατὰ τὴν ἐκπνοὴν εὐλόγου προθεσμίας, ἥτις θὰ τῷ εἶχε παρασχεθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον, ἐξακολουθοῦσιν ὅμως νὰ ὑφίστανται μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, ἐπὶ καὶ ἐν περιπτώσει ἐνόπλου ρήξεως. Οὐχ ἦττον ἡ ἐτεροδικία ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται ὡς πρὸς τὰς πράξεις τοῦ προσώπου τούτου τὰς τελεσθεῖσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων του ὡς μέλους τῆς ἀποστολῆς.

3. Ἐν περιπτώσει θανάτου μέλους τινὸς τῆς ἀποστολῆς, τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του ἐξακολουθοῦσι νὰ ἀπολαύωσι τῶν ὑπὲρ αὐτῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν, μέχρι τῆς ἐκπνοῆς εὐλόγου προθεσμίας ἐπιτρεπούσης εἰς αὐτὰ νὰ ἀναχωρήσουν ἐκ τοῦ ἐδάφους τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους.

4. Ἐν περιπτώσει θανάτου μέλους τινὸς τῆς ἀποστολῆς, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ὑπήκοος τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ δὲν ἔχει ἐν αὐτῷ τὴν μόνιμον διαμονήν του, ἢ μέλους τινὸς τῆς οἰκογενείας του συγκατακούντος μετ' αὐτοῦ, τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος θὰ ἐπιτρέπῃ τὴν παραλαβὴν τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος, ἐξαιρουμένης ἐκείνης, ἥτις θὰ εἶχε κτηθῇ ἐν τῇ Χώρᾳ καὶ τῆς ὁποίας ἀπαγορεύεται κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου ἡ ἐξαγωγή. Δὲν θὰ εἰσπράττωνται δικαιώματα κληρονομίας ἐπὶ κινητῶν, τῶν

όποιον ή εντός του παρ' ή ή διαπίστευσις Κράτους ύπαρξις ώφείλετο αποκλειστικώς εις την εν αύτῳ παρουσίαν του αποθανόντος ως μέλους της αποστολής ή μέλους της οικογενείας μέλους τινός της αποστολής.

Άρθρον 40.

1. Εάν διπλωματικός πράκτωρ διασχίζη ή εύρίσκειται επί του εδάφους τρίτου Κράτους, το όποιον τῷ παρέτχε θεωρησιν διαβατηρίου, εν ή περιπτώσει ή θεωρησις αὐτῆ ἀπητεῖτο διά νά μεταβῇ νά αναλάβῃ τὰ καθήκοντά του ή διά νά μεταβῇ εις την θέσιν του ή διά νά ἐπιστρέψῃ εις την χώραν του, το τρίτον Κράτος θά τῷ παρέχῃ τὸ ἀπαραβίαστον καὶ πάσας τὰς λοιπὰς ἀσυλίας τὰς ἀναγκαιούσας διά νά καταστή δυνατὴ ή διέλευσις ή ἐπιστροφή. Θά πράττῃ τὸ αὐτὸ διά τὰ ἀπολαύοντα τῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν μέλη της οικογενείας του, ἅτινα συνοδεύουσι τὸν διπλωματικὸν πράκτορα ή ταξιδεύουσι κεχωρισμένως διά νά τὸν συναντήσουν ή διά νά ἐπιστρέψουν εις την χώραν των.

2. Ὑπὸ συνθήκας παρομοίας πρὸς τὰς προβλεπομένας εις την παράγραφον 1 τοῦ παρόντος άρθρου, τὰ τρίτα Κράτη δὲν ἐπιτρέπεται νά παρεμποδίζωσι την διέλευσιν ἐπὶ τοῦ εδάφους των τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ καὶ τεχνικοῦ ή υπηρετικοῦ προσωπικοῦ της αποστολής καὶ τῶν μελῶν τῶν οικογενειῶν των.

3. Τὰ τρίτα Κράτη παρέχουσιν εις την ἀλληλογραφίαν καὶ τὰς λοιπὰς ἐν διελύσει ἐπισήμους ἐπικοινωνίας, περιλαμβανομένων τῶν διὰ κώδικος ή κρυπτογραφικῶν τηλεγραφημάτων, την αὐτὴν ἐλευθερίαν καὶ προστασίαν ὅπως τὸ παρ' ή ή διαπίστευσις Κράτος. Εἰς τοὺς διπλωματικούς ταχυδρόμους, εις τοὺς ὁποίους παρεσχέθη θεωρησις διαβατηρίου, ἐάν αὕτη ἀπητεῖτο, καὶ εις τοὺς διπλωματικούς σάκκους ἐν διελύσει τὰ τρίτα Κράτη θά παρέχωσι τὸ αὐτὸ ἀπαραβίαστον καὶ την αὐτὴν προστασίαν, την ὅποιαν τὸ παρ' ή ή διαπίστευσις Κράτος ὑποχρεοῦται νά τοῖς παρέχῃ.

4. Αἱ συμφωνίαι πρὸς τὰς παραγράφους 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος άρθρου ὑποχρεώσιν τῶν τρίτων Κρατῶν ἐφαρμόζονται ὁμοίως εις τὰ ἀντιστοίχως εις τὰς παραγράφους ταύτας μνημονευόμενα πρόσωπα, ὡς καὶ εις τὰς ἐπισήμους ἐπικοινωνίας καὶ τοὺς διπλωματικούς σάκκους, ὡς καὶ ή παρουσία των ἐπὶ τοῦ εδάφους τοῦ τρίτου Κράτους ὀφείλεται εις ἀνωτέραν βίαν.

Άρθρον 41.

1. Μὴ διγομένων τῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν των, πάντα τὰ πρόσωπα τὰ ἀπολαύοντα τούτων ἔχουσι την ὑποχρέωσιν νά σέβωνται τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ παρ' ή ή διαπίστευσις Κράτους. Ἐχουσιν ἐπίσης την ὑποχρέωσιν νά μὴ ἀναμιγνύωνται εις τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους τούτου.

2. Πασῶν τῶν μετὰ τοῦ παρ' ή ή διαπίστευσις Κράτους διαχειριζομένων ἐπισήμων ὑποθέσεων, τῶν ἀνατεθειμένων εις την ἀποστολὴν ὑπὸ τοῦ διαπιστευόντος Κράτους, ή διαχειρίσεις δέον νά γίνονται μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Κράτους τούτου ή μέσω τοῦ Ὑπουργείου τούτου ή μετὰ οἰουδήποτε ἄλλου Ὑπουργείου θά εἶχε συμφωνηθῇ.

3. Οἱ χώροι της ἀποστολής δὲν θά χρησιμοποιῶνται κατὰ τρόπον ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰ καθήκοντα της ἀποστολής, ὡς ταῦτα ἐκτίθενται εις την παρούσαν Σύμβασιν ή εις ἄλλους κανόνας τοῦ γενικοῦ διεθνούς δικαίου ή εις ἰδιαιτέρας συμφωνίας ἰσχύουσας μεταξύ τοῦ διαπιστευόντος καὶ τοῦ παρ' ή ή διαπίστευσις Κράτους.

Άρθρον 42.

Ὁ διπλωματικός πράκτωρ δὲν θά ἀσκήῃ εις τὸ παρ' ή ή διαπίστευσις Κράτος δραστηριότητα ἐπαγγελματικὴν ή ἐμπορικὴν πρὸς ἴδιον κέρδος.

Άρθρον 43.

Τὰ καθήκοντα τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος λήγουσιν ἰδίαι:

α) Διὰ της πρὸς τὸ παρ' ή ή διαπίστευσις Κράτος κοινοποιήσεως τοῦ διαπιστευόντος Κράτους ὅτι τὰ καθήκοντα τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος ἔληξαν.

β) Διὰ της πρὸς τὸ διαπιστεῦον Κράτος κοινοποιήσεως τοῦ παρ' ή ή διαπίστευσις Κράτους, ὅτι τὸ Κράτος τούτο, συμφωνῶς πρὸς την παράγραφον 2 τοῦ άρθρου 9, ἀρνεῖται νά ἀναγνωρίσῃ τὸν διπλωματικὸν πράκτορα ὡς μέλος της ἀποστολής.

Άρθρον 44.

Τὸ παρ' ή ή διαπίστευσις Κράτος ὀφείλει, ἔτι καὶ ἐν περιπτώσει ἐνόπλου ρήξεως, νά παρέχῃ διευκολύνσεις, ἵνα ἐπιτρέπεται ή ἐκ τοῦ εδάφους τοῦ ἀναχώρησις ἐντὸς της ταχυτέρας προθεσμίας εις τὰ πρόσωπα τὰ ἀπολαύοντα τῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν, τὰ μὴ ἔχοντα την ἰθαγένειαν τοῦ παρ' ή ή διαπίστευσις Κράτους, ὡς καὶ εις τὰ μέλη της οικογενείας τῶν προσώπων τούτων οἰαδήποτε ἰθαγενείας. Ὑποχρεοῦται ἰδίαι, ἐάν παρίσταται ἀνάγκη, νά θέτῃ εις την διάθεσιν των τὰ ἀναγκαῖα διά τὰ πρόσωπα ταῦτα καὶ διά τὰ ἀγαθὰ των μεταφορικὰ μέσα.

Άρθρον 45.

Ἐν περιπτώσει διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μεταξύ δύο Κρατῶν ή ἐάν ἀποστολὴ τις ἀνεκλήθῃ ὀριστικῶς ή προσωρινῶς:

α) Τὸ παρ' ή ή διαπίστευσις Κράτος ὑποχρεοῦται, ἔτι καὶ ἐν περιπτώσει ἐνόπλου ρήξεως, νά σέβεται καὶ νά προστατεύῃ τοὺς χώρους της ἀποστολής, ὡς καὶ την περιουσίαν καὶ τὰ ἀρχεῖα της.

β) Τὸ διαπιστεῦον Κράτος δύναται νά ἐμπιστευθῇ την φύλαξιν τῶν χώρων της ἀποστολής μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ εύρισκομένων ἀγαθῶν, ὡς καὶ τῶν ἀρχείων, εις τρίτον Κράτος παραδεχτὸν ὑπὸ τοῦ παρ' ή ή διαπίστευσις Κράτους.

γ) Τὸ διαπιστεῦον Κράτος δύναται νά ἐμπιστευθῇ την προστασίαν τῶν συμφερόντων του καὶ τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων του εις τρίτον Κράτος παραδεχτὸν ὑπὸ τοῦ παρ' ή ή διαπίστευσις Κράτους.

Άρθρον 46.

Τῇ προηγουμένη συγκαταθέσει τοῦ παρ' ή ή διαπίστευσις Κράτους καὶ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τρίτου Κράτους μὴ ἀντιπροσωπευομένου εις τὸ Κράτος τούτο, δύναται τὸ διαπιστεῦον Κράτος νά ἀναλάβῃ την προσωρινὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τοῦ τρίτου Κράτους καὶ τῶν ὑπηκόων του.

Άρθρον 47.

1. Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως τὸ παρ' ή ή διαπίστευσις Κράτος δὲν θά ποιῆται διάκρισιν μεταξύ τῶν Κρατῶν.

2. Δὲν θά θεωρῶνται ἐν τούτοις ὅτι ἀποτελοῦσι διάκρισιν:

α) Τὸ γεγονός ὅτι τὸ παρ' ή ή διαπίστευσις Κράτος ἐφαρμόζει συστατικῶς μίαν τῶν διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως ἐνεκα τοῦ ὅτι αὕτη ἐφαρμόζεται τοιοιυτρόπως ἐναντι της ἀποστολής του εις τὸ διαπιστεῦον Κράτος.

β) Τὸ γεγονός ὅτι τὰ Κράτη ἀπολαύουσιν ἀμοιβαίως, δυνάμει ἐθίμου ή συμφωνίας, μεταχειρίσεως εὐνοϊκωτέρας ή ή ἀπαιτουμένη ὑπὸ τῶν διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 48.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θά εἶναι ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφήν ὑπὸ πάντων τῶν Κρατῶν—Μελῶν τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ή οἰουδήποτε Εἰδικευμένου Ὁργανισμοῦ, ὡς καὶ οἰουδήποτε Κράτους—Μέλους ἐν τῷ Καταστατικῷ τοῦ Διεθνούς Δικαστηρίου καὶ παντός ἐτέρου Κράτους προσκαλουμένου ὑπὸ της Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ὅπως καταστή συμβαλλόμενον μέρος εις την Σύμβασιν, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

Μέχρι της 31ης Ὀκτωβρίου 1961 εις τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν της Αὐστρίας καὶ μετὰ ταῦτα, μέχρι της 21ης Μαρτίου 1962 εις την ἑδραν τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἐν Νέαι Ὑόρκῃ.

Άρθρον 49.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ. Τὰ ἔγγραφα ἐπικυρώσεως θά κατατεθῶσι παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Άρθρον 50.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ εἰς τὴν προσχώρησιν οἰουδήποτε Κράτους ἀνήκοντος εἰς μίαν τῶν τεσσάρων κατηγοριῶν τῶν μνημονευομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 48. Τὰ ἐγγράφα προσχωρήσεως θὰ κατατεθῶσι παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Άρθρον 51.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τὴν 30ὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν τοῦ 22ου ἐγγράφου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως.

2. Δι' ἕκαστον τῶν Κρατῶν ἅτινα θὰ ἐπικυρώσωσι τὴν Σύμβασιν ἢ θὰ προσχωρήσωσιν εἰς αὐτὴν μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ 22ου ἐγγράφου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, ἡ Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τὴν 30ὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς καταθέσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου τοῦ ἐγγράφου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεώς του.

Άρθρον 52.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν θὰ γνωστοποιήσῃ εἰς ἅπαντα τὰ Κράτη τὰ ἀνήκοντα εἰς μίαν τῶν τεσσάρων κατηγοριῶν τῶν μνημονευομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 48:

α) Τὰς τεθείσας ὑπογραφὰς ἐν τῇ παρουσίᾳ Συμβάσει καὶ τὴν κατάθεσιν τῶν ἐγγράφων ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 48, 49 καὶ 50.

β) Τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 51.

Άρθρον 53.

Τὸ πρωτότυπον τῆς παρουσίας Συμβάσεως, τοῦ ὁποίου τὰ κείμενα ἀγγλικόν, κινεζικόν, ἰσπανικόν, γαλλικόν καὶ ρωσικόν εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά, θὰ κατατεθῇ παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ὅστις θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐκδοσιν πιστοῦ κεκυρωμένου ἀντιγράφου εἰς ἅπαντα τὰ Κράτη τὰ ἀνήκοντα εἰς μίαν τῶν τεσσάρων κατηγοριῶν μνημονευομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 48.

Εἰς πίστως τούτου οἱ ὑπογραφομένοι πληρεξούσιοι, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων Κυβερνήσεων τῶν ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Βιέννῃ τῇ 18 Ἀπριλίου 1961

CONVENTION DE VIENNE SUR LES RELATIONS DIPLOMATIQUES

Les Etats Parties à la présente Convention,
Rappelant que, depuis une époque reculée, les peuples de tous les pays reconnaissent le statut des agents diplomatiques,

Conscients des buts et des principes de la Charte des Nations Unies concernant l'égalité souveraine des Etats, le maintien de la paix et de la sécurité internationales et le développement de relations amicales entre les nations,

Persuadés qu'une convention internationale sur les relations, privilèges et immunités diplomatiques contribuerait à favoriser les relations d'amitié entre les pays, quelle que soit la diversité de leurs régimes constitutionnels et sociaux,

Convaincus que le but desdits privilèges et immunités est non pas d'avantager des individus mais d'assurer l'accomplissement efficace des fonctions des missions diplomatiques en tant que représentant des Etats,

Affirmant que les règles du droit international coutumier doivent continuer à régir les questions qui n'ont pas été expressément réglées dans les dispositions de la présente Convention,

Sont convenus de ce qui suit:

Article premier

Aux fins de la présente Convention, les expressions suivantes s'entendent comme il est précisé ci-dessous :

a) l'expression «chef de mission» s'entend de la personne chargée par l'Etat accréditant d'agir en cette qualité ;

b) l'expression «membres de la mission» s'entend du chef de la mission et des membres du personnel de la mission ;

c) l'expression «membres du personnel de la mission» s'entend des membres du personnel diplomatique, du personnel administratif et technique et du personnel de service de la mission ;

d) l'expression «membres du personnel diplomatique» s'entend des membres du personnel de la mission qui ont la qualité de diplomates ;

e) l'expression «agent diplomatique» s'entend du chef de la mission ou d'un membre du personnel diplomatique de la mission ;

f) l'expression «membres du personnel administratif et technique» s'entend des membres du personnel de la mission employés dans le service administratif et technique de la mission ;

g) l'expression «membres du personnel de service» s'entend des membres du personnel de la mission employés au service domestique de la mission ;

h) l'expression «domestique privé» s'entend des personnes employées au service domestique d'un membre de la mission, qui ne sont pas des employés de l'Etat accréditant ;

i) l'expression «locaux de la mission» s'entend des bâtiments ou des parties de bâtiments et du terrain attenant qui, quel qu'en soit le propriétaire, sont utilisés aux fins de la mission, y compris la résidence du chef de la mission.

Article 2

L'établissement de relations diplomatiques entre Etats et l'envoi de missions diplomatiques permanentes se font par consentement mutuel.

Article 3

1. Les fonctions d'une mission diplomatique consistent notamment à :

a) représenter l'Etat accréditant auprès de l'Etat accréditaire ;

b) protéger dans l'Etat accréditaire les intérêts de l'Etat accréditant et de ses ressortissants, dans les limites admises par le droit international ;

c) négocier avec le gouvernement de l'Etat accréditaire ;

d) s'informer par tous les moyens licites des conditions et de l'évolution des événements dans l'Etat accréditaire et faire rapport à ce sujet au gouvernement de l'Etat accréditant ;

e) promouvoir des relations amicales et développer les relations économiques, culturelles et scientifiques entre l'Etat accréditant et l'Etat accréditaire.

2. Aucune disposition de la présente Convention ne saurait être interprétée comme interdisant l'exercice de fonctions consulaires par une mission diplomatique.

Article 4

1. L'Etat accréditant doit s'assurer que la personne qu'il envisage d'accréditer comme chef de la mission auprès de l'Etat accréditaire a reçu l'agrément de cet Etat.

2. L'Etat accréditaire n'est pas tenu de donner à l'Etat accréditant les raisons d'un refus d'agrément.

Article 5

1. L'Etat accréditant, après due notification aux Etats accréditaires intéressés, peut accréditer un chef de mission ou affecter un membre du personnel diplomatique, suivant le cas, auprès de plusieurs Etats à moins que l'un des Etats accréditaires ne s'y oppose expressément.

2. Si l'Etat accréditant accrédite un chef de mission auprès d'un ou de plusieurs autres Etats, il peut établir une mission diplomatique dirigée par un chargé d'affaires ad interim dans chacun des Etats où le chef de la mission n'a pas sa résidence permanente.

3. Un chef de mission ou un membre du personnel diplomatique de la mission peut représenter l'Etat accréditant auprès de toute organisation internationale.

Article 6

Plusieurs Etats peuvent accréditer la même personne en qualité de chef de mission auprès d'un autre Etat, à moins que l'Etat accréditaire ne s'y oppose.

Article 7

Sous réserve des dispositions des articles 5, 8, 9 et 11, l'Etat accréditant nomme à son choix les membres du personnel de la mission. En ce qui concerne les attachés militaires, navals ou de l'air, l'Etat accréditaire peut exiger que leurs noms lui soient soumis à l'avance aux fins d'approbation.

Article 8

1. Les membres du personnel diplomatique de la mission auront en principe la nationalité de l'Etat accréditant.

2. Les membres du personnel diplomatique de la mission ne peuvent être choisis parmi les ressortissants de l'Etat accréditaire qu'avec le consentement de cet Etat, qui peut en tout temps le retirer.

3. L'Etat accréditaire peut se réserver le même droit en ce qui concerne les ressortissants d'un Etat tiers qui ne sont pas également ressortissants de l'Etat accréditant.

Article 9

1. L'Etat accréditaire peut, à tout moment et sans avoir à motiver sa décision, informer l'Etat accréditant que le chef ou tout autre membre du personnel diplomatique de la mission est persona non grata ou que tout autre membre du personnel de la mission n'est pas acceptable. L'Etat accréditant rappellera alors la personne en cause ou mettra fin à ses fonctions auprès de la mission, selon le cas. Une personne peut être déclarée non grata ou non acceptable avant d'arriver sur le territoire de l'Etat accréditaire.

2. Si l'Etat accréditant refuse d'exécuter, ou n'exécute pas dans un délai raisonnable, les obligations qui lui incombent aux termes du paragraphe 1 du présent article, l'Etat accréditaire peut refuser de reconnaître à la personne en cause la qualité de membre de la mission.

Article 10

1. Sont notifiés au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat accréditaire ou à tel autre ministère dont il aura été convenu :

a) la nomination des membres de la mission, leur arrivée et leur départ définitif ou la cessation de leurs fonctions dans la mission ;

b) l'arrivée et le départ définitif d'une personne appartenant à la famille d'un membre de la mission, et, s'il y a lieu, le fait qu'une personne devient ou

cesse d'être membre de la famille d'un membre de la mission ;

c) l'arrivée et le départ définitif de domestiques privés au service des personnes visées à l'alinéa a) ci-dessus, et, s'il y a lieu, le fait qu'ils quittent le service desdites personnes ;

d) l'engagement et le congédiement de personnes résidant dans l'Etat accréditaire, en tant que membres de la mission ou en tant que domestiques privés ayant droit aux privilèges et immunités.

2. Toutes les fois qu'il est possible, l'arrivée et le départ définitif doivent également faire l'objet d'une notification préalable.

Article 11

1. A défaut d'accord explicite sur l'effectif de la mission, l'Etat accréditaire peut exiger que cet effectif soit maintenu dans les limites de ce qu'il considère comme raisonnable et normal, eu égard aux circonstances et conditions qui règnent dans cet Etat et aux besoins de la mission en cause.

2. L'Etat accréditaire peut également, dans les mêmes limites et sans discrimination, refuser d'admettre des fonctionnaires d'une certaine catégorie.

Article 12

L'Etat accréditant ne doit pas, sans avoir obtenu au préalable le consentement exprès de l'Etat accréditaire, établir des bureaux faisant partie de la mission dans d'autres localités que celles où la mission elle-même est établie.

Article 13

1. Le chef de la mission est réputé avoir assumé ses fonctions dans l'Etat accréditaire dès qu'il a présenté ses lettres de créance ou dès qu'il a notifié son arrivée et qu'une copie figurée de ses lettres de créance a été présentée au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat accréditaire, ou à tel autre ministère dont il aura été convenu, selon la pratique en vigueur dans l'Etat accréditaire, qui doit être appliquée d'une manière uniforme.

2. L'ordre de présentation des lettres de créance ou d'une copie figurée de ces lettres est déterminé par la date et l'heure d'arrivée du chef de la mission.

Article 14

1. Les chefs de mission sont répartis en trois classes, à savoir :

a) celle des ambassadeurs ou nonces accrédités auprès des chefs d'Etat et des autres chefs de mission ayant un rang équivalent ;

b) celle des envoyés, ministres ou internonces accrédités auprès des chefs d'Etat ;

c) celle des chargés d'affaires accrédités auprès des Ministres des Affaires étrangères.

2. Sauf en ce qui touche la présence et l'étiquette, aucune différence n'est faite entre les chefs de mission en raison de leur classe.

Article 15

Les Etats conviennent de la classe à laquelle doivent appartenir les chefs de leurs missions.

Article 16

1. Les chefs de mission prennent rang dans chaque classe suivant la date et l'heure à laquelle ils ont assumé leurs fonctions conformément à l'article 13.

2. Les modifications apportées aux lettres de créance d'un chef de mission qui n'impliquent pas de changements de classe n'affectent pas son rang de préséance.

3. Le présent article n'affecte pas les usages qui sont ou seraient acceptés par l'Etat accréditaire en ce qui concerne la préséance du représentant du Saint-Siège.

Article 17

L'ordre de préséance des membres du personnel diplomatique de la mission est notifié par le chef de mission au Ministère des Affaires étrangères ou à tel autre ministère dont il aura été convenu.

Article 18

Dans chaque Etat, la procédure à suivre pour la réception des chefs de mission doit être uniforme à l'égard de chaque classe.

Article 19

1. Si le poste de chef de la mission est vacant, ou si le chef de la mission est empêché d'exercer ses fonctions, un chargé d'affaires ad interim agit à titre provisoire comme chef de la mission. Le nom du chargé d'affaires ad interim sera notifié soit par le chef de la mission soit, au cas où celui-ci est empêché de le faire, par le Ministère des Affaires étrangères de l'Etat accréditant, au Ministère des Affaires étrangères de l'Etat accréditaire ou à tel autre ministère dont il aura été convenu.

2. Au cas où aucun membre du personnel diplomatique de la mission n'est présent dans l'Etat accréditaire, un membre du personnel administratif et technique peut, avec le consentement de l'Etat accréditaire, être désigné par l'Etat accréditant pour gérer les affaires administratives courantes de la mission.

Article 20

La mission et son chef ont le droit de placer le drapeau et l'emblème de l'Etat accréditant sur les locaux de la mission, y compris la résidence du chef de la mission, et sur les moyens de transport de celui-ci.

Article 21

1. L'Etat accréditaire doit, soit faciliter l'acquisition sur son territoire, dans le cadre de sa législation, par l'Etat accréditant des locaux nécessaires à sa mission, soit aider l'Etat accréditant à se procurer des locaux d'une autre manière.

2. Il doit également, s'il en est besoin, aider les missions à obtenir des logements convenables pour leurs membres.

Article 22

1. Les locaux de la mission sont inviolables. Il n'est pas permis aux agents de l'Etat accréditaire d'y pénétrer, sauf avec le consentement du chef de la mission.

2. L'Etat accréditaire a l'obligation spéciale de prendre toutes mesures appropriées afin d'empêcher que les locaux de la mission ne soient envahis ou endommagés, la paix de la mission troublée ou sa dignité amoindrie.

3. Les locaux de la mission, leur ameublement et les autres objets qui s'y trouvent, ainsi que les moyens de transport de la mission, ne peuvent faire l'objet d'aucune perquisition, réquisition, saisie ou mesure d'exécution.

Article 23

1. L'Etat accréditant et le chef de la mission sont exempts de tous impôts et taxes nationaux, régionaux ou communaux, au titre des locaux de la mission dont ils sont propriétaires ou locataires, pourvu qu'il ne s'agisse pas d'impôts ou taxes perçus en rémunération de services particuliers rendus.

2. L'exemption fiscale prévue dans le présent article ne s'applique pas à ces impôts et taxes lorsque, d'après la législation de l'Etat accréditaire, ils sont à la charge de la personne qui traite avec l'Etat accréditant ou avec le chef de la mission.

Article 24

Les archives et documents de la mission sont inviolables à tout moment et en quelque lieu qu'ils se trouvent.

Article 25

L'Etat accréditaire accorde toutes facilités pour l'accomplissement des fonctions de la mission.

Article 26

Sous réserve de ses lois et règlements relatifs aux zones dont l'accès est interdit ou réglementé pour des raisons de sécurité nationale, l'Etat accréditaire assure à tous les membres de la mission la liberté de déplacement et de circulation sur son territoire.

Article 27

1. L'Etat accréditaire permet et protège la libre communication de la mission pour toutes fins officielles. En communiquant avec le gouvernement ainsi qu'avec les autres missions et consulats de l'Etat accréditant, où qu'ils se trouvent, la mission peut employer tous les moyens de communication appropriés, y compris les courriers diplomatiques et les messages en code ou en chiffre. Toutefois, la mission ne peut installer et utiliser un poste émetteur de radio qu'avec l'assentiment de l'Etat accréditaire.

2. La correspondance officielle de la mission est inviolable. L'expression «correspondance officielle» s'entend de toute la correspondance relative à la mission et à ses fonctions.

3. La valise diplomatique ne doit être ni ouverte ni retenue.

4. Les colis constituant la valise diplomatique doivent porter des marques extérieures visibles de leur caractère et ne peuvent contenir que des documents diplomatiques ou des objets à usage officiel.

5. Le courrier diplomatique, qui doit être porteur d'un document officiel attestant sa qualité et précisant le nombre de colis constituant la valise diplomatique, est, dans l'exercice de ses fonctions, protégé par l'Etat accréditaire. Il jouit de l'inviolabilité de sa personne et ne peut être soumis à aucune forme d'arrestation ou de détention.

6. L'Etat accréditant, ou la mission, peut nommer des courriers diplomatiques ad hoc. Dans ce cas, les dispositions du paragraphe 5 du présent article seront également applicables, sous réserve que les immunités qui y sont mentionnées cesseront de s'appliquer dès que le courrier aura remis au destinataire la valise diplomatique dont il a la charge.

7. La valise diplomatique peut être confiée au commandant d'un aéronef commercial qui doit atterrir à un point d'entrée autorisé. Ce commandant doit être porteur d'un document officiel indiquant le nombre de colis constituant la valise, mais il n'est pas considéré comme un courrier diplomatique. La mission peut envoyer un de ses membres prendre, directement et librement, possession de la valise diplomatique des mains du commandant de l'aéronef.

Article 28.

Les droits et redevances perçus par la mission pour des actes officiels sont exempts de tous impôts et taxes.

Article 29.

La personne de l'agent diplomatique est inviolable. Il ne peut être soumis à aucune forme d'arrestation ou de détention. L'Etat accréditaire le traite avec le respect qui lui est dû, et prend toutes mesures appropriées pour empêcher toute atteinte à sa personne, sa liberté et sa dignité.

Article 30.

1. La demeure privée de l'agent diplomatique jouit de la même inviolabilité et de la même protection que les locaux de la mission.

2. Ses documents, sa correspondance et, sous réserve du paragraphe 3 de l'article 31, ses biens jouissent également de l'inviolabilité.

Article 31.

1. L'agent diplomatique jouit de l'immunité de la juridiction pénale de l'Etat accréditaire. Il jouit également de l'immunité de sa juridiction civile et administrative, sauf s'il s'agit :

a) d'une action réelle concernant un immeuble privé situé sur le territoire de l'Etat accréditaire, à moins que l'agent diplomatique ne le possède pour le compte de l'Etat accréditant aux fins de la mission ;

b) d'une action concernant une succession, dans laquelle l'agent diplomatique figure comme exécuteur testamentaire, administrateur, héritier ou légataire, à titre privé et non pas au nom de l'Etat accréditant ;

c) d'une action concernant une activité professionnelle ou commerciale, quelle qu'elle soit, exercée par l'agent diplomatique dans l'Etat accréditaire en dehors de ses fonctions officielles.

2. L'agent diplomatique n'est pas obligé de donner son témoignage.

3. Aucune mesure d'exécution ne peut être prise à l'égard de l'agent diplomatique, sauf dans les cas prévus aux alinéas a), b) et c) du paragraphe 1 du présent article, et pourvu que l'exécution puisse se faire sans qu'il soit porté atteinte à l'inviolabilité de sa personne ou de sa demeure.

4. L'immunité de juridiction d'un agent diplomatique dans l'Etat accréditaire ne saurait exempter cet agent de la juridiction de l'Etat accréditant.

Article 32.

1. L'Etat accréditant peut renoncer à l'immunité de juridiction des agents diplomatiques et des personnes qui bénéficient de l'immunité en vertu de l'article 37.

2. La renonciation doit toujours être expresse.

3. Si un agent diplomatique ou une personne bénéficiant de l'immunité de juridiction en vertu de l'article 37 engage une procédure, il n'est plus recevable à invoquer l'immunité de juridiction à l'égard de toute demande reconventionnelle directement liée à la demande principale.

4. La renonciation à l'immunité de juridiction pour une action civile ou administrative n'est pas censée impliquer la renonciation à l'immunité quant aux mesures d'exécution du jugement, pour lesquelles une renonciation distincte est nécessaire.

Article 33

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent article, l'agent diplomatique est, pour ce qui est des services rendus à l'Etat accréditant, exempté des dispositions de sécurité sociale qui peuvent être en vigueur dans l'Etat accréditaire.

2. L'exemption prévue au paragraphe 1 du présent article s'applique également aux domestiques privés qui sont au service exclusif de l'agent diplomatique, à condition :

a) qu'ils ne soient pas ressortissants de l'Etat accréditaire ou n'y aient pas leur résidence permanente ; et

b) qu'ils soient soumis aux dispositions de sécurité sociale qui peuvent être en vigueur dans l'Etat accréditant ou dans un Etat tiers.

3. L'agent diplomatique qui a à son service des personnes auxquelles l'exemption prévue au paragraphe 2 du présent article ne s'applique pas doit observer les

obligations que les dispositions de sécurité sociale de l'Etat accréditaire imposent à l'employeur.

4. L'exemption prévue aux paragraphes 1 et 2 du présent article n'exclut par la participation volontaire au régime de sécurité sociale de l'Etat accréditaire pour autant qu'elle est admise par cet Etat.

5. Les dispositions du présent article n'affectent pas les accords bilatéraux ou multilatéraux relatifs à la sécurité sociale qui ont été conclus antérieurement et elles n'empêchent pas la conclusion ultérieure de tels accords.

Article 34

L'agent diplomatique est exempt de tous impôts et taxes, personnels ou réels, nationaux, régionaux ou communaux, à l'exception :

a) des impôts indirects d'une nature telle qu'ils sont normalement incorporés dans le prix des marchandises ou des services ;

b) des impôts et taxes sur les biens immeubles privés situés sur le territoire de l'Etat accréditaire, à moins que l'agent diplomatique ne les possède pour le compte de l'Etat accréditant, aux fins de la mission ;

c) des droits de succession perçus par l'Etat accréditaire, sous réserve des dispositions du paragraphe 4 de l'article 39 ;

d) des impôts et taxes sur les revenus privés qui ont leur source dans l'Etat accréditaire et des impôts sur le capital prélevés sur les investissements effectués dans des entreprises commerciales situées dans l'Etat accréditaire ;

e) des impôts et taxes perçus en rémunération de services particuliers rendus ;

f) des droits d'enregistrement, de greffe, d'hypothèque et de timbre en ce qui concerne les biens immobiliers, sous réserve des dispositions de l'article 23.

Article 35

L'Etat accréditaire doit exempter les agents diplomatiques de toute prestation personnelle, de tout service public de quelque nature qu'il soit et des charges militaires telles que les réquisitions, contributions et logements militaires.

Article 36

1. Suivant les dispositions législatives et réglementaires qu'il peut adopter, l'Etat accréditaire accorde l'entrée et l'exemption de droits de douane, taxes et autres redevances connexes autres que frais d'entreposage, de transport et frais afférents à des services analogues sur :

a) les objets destinés à l'usage officiel de la mission ;

b) les objets destinés à l'usage personnel de l'agent diplomatique ou des membres de sa famille qui font partie de son ménage, y compris les effets destinés à son installation.

2. L'agent diplomatique est exempté de l'inspection de son bagage personnel, à moins qu'il n'existe des motifs sérieux de croire qu'il contient des objets ne bénéficiant pas des exemptions mentionnées au paragraphe 1 du présent article, ou des objets dont l'importation ou l'exportation est interdite par la législation ou soumise aux églements de quarantaine de l'Etat accréditaire. En pareil cas, l'inspection ne doit se faire qu'en présence de l'agent diplomatique ou de son représentant autorisé.

Article 37

1. Les membres de la famille de l'agent diplomatique qui font partie de son ménage bénéficient des privilèges et immunités mentionnés dans les articles 29 à 36, pourvu qu'ils ne soient pas ressortissants de l'Etat accréditaire.

2. Les membres du personnel administratif et technique de la mission, ainsi que les membres de leurs familles qui font partie de leurs ménages respectifs, bénéficient, pourvu qu'ils ne soient pas ressortissants de l'Etat accréditaire ou n'y aient pas leur résidence permanente, des privilèges et immunités mentionnés dans les articles 29 à 35, sauf que l'immunité de la juridiction civile et administrative de l'Etat accréditaire mentionnée au paragraphe 1 de l'article 31 ne s'applique pas aux actes accomplis en dehors de l'exercice de leurs fonctions. Ils bénéficient aussi des privilèges mentionnés au paragraphe 1 de l'article 36 pour ce qui est des objets importés lors de leur première installation.

3. Les membres du personnel de service de la mission qui ne sont pas ressortissants de l'Etat accréditaire ou n'y ont pas leur résidence permanente bénéficient de l'immunité pour les actes accomplis dans l'exercice de leurs fonctions, et de l'exemption des impôts et taxes sur les salaires qu'ils reçoivent du fait de leurs services, ainsi que de l'exemption prévue à l'article 33.

4. Les domestiques privés des membres de la mission qui ne sont pas ressortissants de l'Etat accréditaire ou n'y ont pas leur résidence permanente sont exemptés des impôts et taxes sur les salaires qu'ils reçoivent du fait de leurs services. A tous autres égards, ils ne bénéficient des privilèges et immunités que dans la mesure admise par l'Etat accréditaire. Toutefois, l'Etat accréditaire doit exercer sa juridiction sur ces personnes de façon à ne pas entraver d'une manière excessive l'accomplissement des fonctions de la mission.

Article 38

1. A moins que des privilèges et immunités supplémentaires n'aient été accordés par l'Etat accréditaire, l'agent diplomatique qui a la nationalité de l'Etat accréditaire ou y a sa résidence permanente ne bénéficie de l'immunité de juridiction et de l'inviolabilité que pour les actes officiels accomplis dans l'exercice de ses fonctions.

2. Les autres membres du personnel de la mission et les domestiques privés qui sont ressortissants de l'Etat accréditaire ou y ont leur résidence permanente ne bénéficient des privilèges et immunités que dans la mesure où cet Etat les leur reconnaît. Toutefois, l'Etat accréditaire doit exercer sa juridiction sur ces personnes de façon à ne pas entraver d'une manière excessive l'accomplissement des fonctions de la mission.

Article 39

1. Toute personne ayant droit aux privilèges et immunités en bénéficie dès qu'elle pénètre sur le territoire de l'Etat accréditaire pour gagner son poste ou, si elle se trouve déjà sur ce territoire, dès que sa nomination a été notifiée au Ministère des Affaires étrangères ou à tel autre ministère dont il aura été convenu.

2. Lorsque les fonctions d'une personne bénéficiant des privilèges et immunités prennent fin, ces privilèges et immunités cessent normalement au moment où cette personne quitte le pays, ou à l'expiration d'un délai raisonnable qui lui aura été accordé à cette fin, mais ils subsistent jusqu'à ce moment, même en cas de conflit armé. Toutefois, l'immunité subsiste en ce qui concerne les actes accomplis par cette personne dans l'exercice de ses fonctions comme membre de la mission.

3. En cas de décès d'un membre de la mission, les membres de sa famille continuent de jouir des privilèges

et immunités dont ils bénéficient, jusqu'à l'expiration d'un délai raisonnable leur permettant de quitter le territoire de l'Etat accréditaire.

4. En cas de décès d'un membre de la mission qui n'est pas ressortissant de l'Etat accréditaire ou n'y a pas sa résidence permanente ou d'un membre de sa famille qui fait partie de son ménage, l'Etat accréditaire permet le retrait des biens meubles du défunt, à l'exception de ceux qui auront été acquis dans le pays et qui font l'objet d'une prohibition d'exportation au moment de son décès. Il ne sera pas prélevé de droits de succession sur les biens meubles dont la présence dans l'Etat accréditaire était due uniquement à la présence dans cet Etat du défunt en tant que membre de la mission ou membre de la famille d'un membre de la mission.

Article 40

1. Si l'agent diplomatique traverse le territoire ou se trouve sur le territoire d'un Etat tiers, qui lui a accordé un visa de passeport au cas où ce visa est requis, pour aller assumer ses fonctions ou rejoindre son poste, ou pour rentrer dans son pays, l'Etat tiers lui accordera l'inviolabilité et toutes autres immunités nécessaires pour permettre son passage ou son retour. Il fera de même pour les membres de sa famille bénéficiant des privilèges et immunités qui accompagnent l'agent diplomatique ou qui voyagent séparément pour le rejoindre ou pour rentrer dans leur pays.

2. Dans des conditions similaires à celles qui sont prévues au paragraphe 1 du présent article, les Etats tiers ne doivent pas entraver le passage sur leur territoire des membres du personnel administratif et technique ou de service de la mission et des membres de leur famille.

3. Les Etats tiers accordent à la correspondance et aux autres communications officielles en transit, y compris les messages en code ou en chiffre, la même liberté et protection que l'Etat accréditaire. Ils accordent aux courriers diplomatiques, auxquels un visa de passeport a été accordé si ce visa était requis, et aux valises diplomatiques en transit la même inviolabilité et la même protection que l'Etat accréditaire est tenu de leur accorder.

4. Les obligations des Etats tiers en vertu des paragraphes 1, 2 et 3 du présent article s'appliquent également aux personnes respectivement mentionnées dans ces paragraphes, ainsi qu'aux communications officielles et aux valises diplomatiques lorsque leur présence sur le territoire de l'Etat tiers est due à la force majeure.

Article 41

1. Sans préjudice de leurs privilèges et immunités, toutes les personnes qui bénéficient de ces privilèges et immunités ont le devoir de respecter les lois et règlements de l'Etat accréditaire. Elles ont également le devoir de ne pas s'immiscer dans les affaires intérieures de cet Etat.

2. Toutes les affaires officielles traitées avec l'Etat accréditaire, confiées à la mission par l'Etat accréditant, doivent être traitées avec le Ministère des Affaires étrangères de l'Etat accréditaire ou par son intermédiaire, ou avec tel autre ministère dont il aura été convenu.

3. Les locaux de la mission ne seront pas utilisés d'une manière incompatible avec les fonctions de la mission telles qu'elles sont énoncées dans la présente Convention, ou dans d'autres règles du droit international général, ou dans les accords particuliers en vigueur entre l'Etat accréditant et l'Etat accréditaire.

Article 42

L'agent diplomatique n'exercera pas dans l'Etat accréditaire une activité professionnelle ou commerciale en vue d'un gain personnel.

Article 43

Les fonctions d'un agent diplomatique prennent fin notamment :

a) par la notification de l'Etat accréditant à l'Etat accréditaire que les fonctions de l'agent diplomatique ont pris fin ;

b) par la notification de l'Etat accréditaire à l'Etat accréditant que, conformément au paragraphe 2 de l'article 9, cet Etat refuse de reconnaître l'agent diplomatique comme membre de la mission.

Article 44

L'Etat accréditaire doit, même en cas de conflit armé, accorder des facilités pour permettre aux personnes bénéficiant des privilèges et immunités, autres que les ressortissants de l'Etat accréditaire, ainsi qu'aux membres de la famille de ces personnes, quelle que soit leur nationalité, de quitter son territoire dans les meilleurs délais. Il doit en particulier, si besoin est, mettre à leur disposition les moyens de transport nécessaires pour eux-mêmes et pour leurs biens.

Article 45

En cas de rupture des relations diplomatiques entre deux Etats, ou si une mission est rappelée définitivement ou temporairement :

a) L'Etat accréditaire est tenu, même en cas de conflit armé, de respecter et de protéger les locaux de la mission, ainsi que ses biens et ses archives ;

b) L'Etat accréditant peut confier la garde des locaux de la mission, avec les biens qui s'y trouvent, ainsi que les archives, à un Etat tiers acceptable pour l'Etat accréditaire ;

c) L'Etat accréditant peut confier la protection de ses intérêts et de ceux de ses ressortissants à un Etat tiers acceptable pour l'Etat accréditaire.

Article 46

Avec le consentement préalable de l'Etat accréditaire, et sur demande d'un Etat tiers non représenté dans cet Etat, l'Etat accréditant peut assumer la protection temporaire des intérêts de l'Etat tiers et de ses ressortissants.

Article 47

1. En appliquant les dispositions de la présente Convention, l'Etat accréditaire ne fera pas de discrimination entre les Etats.

2. Toutefois, ne seront pas considérés comme discriminatoires :

a) le fait pour l'Etat accréditaire d'appliquer restrictivement l'une des dispositions de la présente Convention parce qu'elle est ainsi appliquée à sa mission dans l'Etat accréditant ;

b) le fait pour des Etats de se faire mutuellement bénéficier, par coutume ou par voie d'accord, d'un traitement plus favorable que ne le requièrent les dispositions de la présente Convention.

Article 48

La présente Convention sera ouverte à la signature de tous les Etats Membres de l'Organisation des Nations Unies ou d'une institution spécialisée, ainsi que de tout Etat partie au Statut de la Cour internationale de Justice et de tout autre Etat invité par l'Assemblée générale de l'Organisation des Nations Unies à devenir

partie à la Convention, de la manière suivante : jusqu'au 31 octobre 1961, au Ministère fédéral des Affaires étrangères d'Autriche et ensuite, jusqu'au 31 mars 1962, au Siège de l'Organisation des Nations Unies à New York.

Article 49

La présente Convention sera ratifiée. Les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Articles 50

La présente Convention restera ouverte à l'adhésion de tout Etat appartenant à l'une des quatre catégories mentionnées à l'article 48. Les instruments d'adhésion seront déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 51

1. La présente Convention entrera en vigueur le trentième jour qui suivra la date du dépôt auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies du vingt-deuxième instrument de ratification ou d'adhésion.

2. Pour chacun des Etats qui ratifieront la Convention ou y adhéreront après le dépôt du vingt-deuxième instrument de ratification ou d'adhésion, la Convention entrera en vigueur le trentième jour après le dépôt par cet Etat de son instrument de ratification ou d'adhésion.

Article 52

Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies notifiera à tous les Etats appartenant à l'une des quatre catégories mentionnées à l'article 48 :

a) les signatures apposées à la présente Convention et le dépôt des instruments de ratification ou d'adhésion, conformément aux articles 48, 49 et 50 ;

b) la date à laquelle la présente Convention entrera en vigueur, conformément à l'article 51.

Article 53

L'original de la présente Convention, dont les textes anglais, chinois, espagnol, français et russe font également foi, sera déposé auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, qui en fera tenir copie certifiée conforme à tous les Etats appartenant à l'une des quatre catégories mentionnée à l'article 48.

EN FOI DE QUOI les plénipotentiaires soussignés, dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention.

FAIT à Vienne, le dix-huit avril mil neuf cent soixante et un.

VIENNA CONVENTION ON DIPLOMATIC RELATIONS

The States Parties to the present Convention, Recalling that peoples of all nations from ancient times have recognized the status of diplomatic agents,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the sovereign equality of States, the maintenance of international peace and security, and the promotion of friendly relations among nations,

Believing that an international convention on diplomatic intercourse, privileges and immunities would contribute to the development of friendly relations among nations, irrespective of their differing constitutional and social systems,

Realizing that the purpose of such privileges and immunities is not to benefit individuals but to ensure

the efficient performance of the functions of diplomatic missions as representing States,

Affirming that the rules of customary international law should continue to govern questions not expressly regulated by the provisions of the present Convention, Have agreed as follows :

Article 1.

For the purpose of the present Convention, the following expressions shall have the meanings hereunder assigned to them :

a) the «head of the mission» is the person charged by the sending State with the duty of acting in that capacity ;

b) the «members of the mission» are the head of the mission and the members of the staff of the mission ;

c) the «members of the staff of the mission» are the members of the diplomatic staff, of the administrative and technical staff and of the service staff of the mission ;

d) the «members of the diplomatic staff» are the members of the staff of the mission having diplomatic rank ;

e) a «diplomatic agent» is the head of the mission or a member of the diplomatic staff of the mission ;

f) the «members of the administrative and technical staff» are the members of the staff of the mission employed in the administrative and technical service of the mission ;

g) the «members of the service staff» are the members of the staff of the mission in the domestic service of the mission.

h) a «private servant» is a person who is in the domestic service of a member of the mission and who is not an employee of the sending State ;

i) the «premises of the mission» are the buildings or parts of buildings and the land ancillary thereto, irrespective of ownership, used for the purposes of the mission including the residence of the head of the mission.

Article 2.

The establishment of diplomatic relations between States, and of permanent diplomatic missions, takes place by mutual consent.

Article 3.

1. The functions of a diplomatic mission consist inter alia in :

a) representing the sending State in the receiving State ;

b) protecting in the receiving State the interests of the sending State and of its nationals, within the limits permitted by international law ;

c) negotiating with the Government of the receiving State ;

d) ascertaining by all lawful means conditions and developments in the receiving State, and reporting thereon to the Government of the sending State ;

e) promoting friendly relations between the sending State and the receiving State, and developing their economic, cultural and scientific relations.

2. Nothing in the present Convention shall be construed as preventing the performance of consular functions by a diplomatic mission.

Article 4.

1. The sending State must make certain that the agrément of the receiving State has been given for the person it proposes to accredit as head of the mission to that State.

2. The receiving State is not obliged to give reasons to the sending State for a refusal of agrément.

Article 5.

1. The sending State may, after it has given due notification to the receiving States concerned, accredit a head of mission or assign any member of the diplomatic staff, as the case may be, to more than one State, unless there is express objection by any of the receiving States.

2. If the sending State accredits a head of mission to one or more other States it may establish a diplomatic mission headed by a chargé d'affaires ad interim in each State where the head of mission has not his permanent seat.

3. A head of mission or any member of the diplomatic staff of the mission may act as representative of the sending State to any international organization.

Article 6.

Two or more States may accredit the same person as head of mission to another State, unless objection is offered by the receiving State.

Article 7.

Subject to the provisions of Articles 5, 8, 9 and 11, the sending State may freely appoint the members of the staff of the mission. In the case of military, naval or air attachés, the receiving State may require their names to be submitted beforehand, for its approval.

Article 8.

1. Members of the diplomatic staff of the mission should in principle be of the nationality of the sending State.

2. Members of the diplomatic staff of the mission may not be appointed from among persons having the nationality of the receiving State, except with the consent of that State which may be withdrawn at any time.

3. The receiving State may reserve the same right with regard to nationals of a third State who are not also nationals of the sending State.

Article 9.

1. The receiving State may at any time and without having to explain its decision, notify the sending State that the head of the mission or any member of the diplomatic staff of the mission is persona non grata or that any other member of the staff of the mission is not acceptable. In any such case, the sending State shall, as appropriate, either recall the person concerned or terminate his functions with the mission. A person may be declared non grata or not acceptable before arriving in the territory of the receiving State.

2. If the sending State refuses or fails within a reasonable period to carry out its obligations under paragraph 1 of this Article, the receiving State may refuse to recognize the person concerned as a member of the mission.

Article 10.

1. The Ministry for Foreign Affairs of the receiving State, or such other ministry as may be agreed, shall be notified of :

a) the appointment of members of the mission, their arrival and their final departure or the termination of their functions with the mission ;

b) the arrival and final departure of a person belonging to the family of a member of the mission and, where appropriate, the fact that a person becomes or ceases to be a member of the family of a member of the mission ;

c) the arrival and final departure of private servants in the employ of persons referred to in sub-para-

graph (a) of this paragraph and, where appropriate, the fact that they are leaving the employ of such persons ;

d) the engagement and discharge of persons resident in the receiving State as members of the mission or private servants entitled to privileges and immunities.

2. Where possible, prior notification of arrival and final departure shall also be given.

Article 11.

1. In the absence of specific agreement as to the size of the mission, the receiving State may require that the size of a mission be kept within limits considered by it to be reasonable and normal, having regard to circumstances and conditions in the receiving State and to the needs of the particular mission.

2. The receiving State may equally, within similar bounds and on a non-discriminatory basis, refuse to accept officials of a particular category.

Article 12.

The sending State may not, without the prior express consent of the receiving State, establish offices forming part of the mission in localities other than those in which the mission itself is established.

Article 13.

1. The head of the mission is considered as having taken up his functions in the receiving State either when he has presented his credentials or when he has notified his arrival and a true copy of his credentials has been presented to the Ministry for Foreign Affairs of the receiving State, or such other ministry as may be agreed, in accordance with the practice prevailing in the receiving State which shall be applied in a uniform manner.

2. The order of presentation of credentials or of a true copy thereof will be determined by the date and time of the arrival of the head of the mission.

Article 14.

1. Heads of mission are divided into three classes, namely :

a) that of ambassadors or nuncios accredited to Heads of State, and other heads of mission of equivalent rank ;

b) that of envoys, ministers and internuncios accredited to Heads of State ;

c) that of chargés d'affaires accredited to Ministers for Foreign Affairs ;

2. Except as concerns precedence and etiquette, there shall be no differentiation between heads of mission by reason of their class.

Article 15.

The class to which the heads of their missions are to be assigned shall be agreed between States.

Article 16.

1. Heads of mission shall take precedence in their respective classes in the order of the date and time of taking up their functions in accordance with Article 13.

2. Alterations in the credentials of a head of mission not involving any change of class shall not affect his precedence.

3. This article is without prejudice to any practice accepted by the receiving State regarding the precedence of the representative of the Holy See.

Article 17.

The precedence of the members of the diplomatic staff of the mission shall be notified by the head of

the mission to the Ministry for Foreign Affairs or such other ministry as may be agreed.

Article 18.

The procedure to be observed in each State for the reception of heads of mission shall be uniform in respect of each class.

Article 19.

1. If the post of head of the mission is vacant, or if the head of the mission is unable to perform his functions, a chargé d'affaires ad interim shall act provisionally as head of the mission. The name of the chargé d'affaires ad interim shall be notified, either by the head of the mission or, in case he is unable to do so, by the Ministry for Foreign Affairs of the sending State to the Ministry for Foreign Affairs of the receiving State or such other ministry as may be agreed.

2. In cases where no member of the diplomatic staff of the mission is present in the receiving State, a member of the administrative and technical staff may, with the consent of the receiving State, be designated by the sending State to be in charge of the current administrative affairs of the mission.

Article 20.

The mission and its head shall have the right to use the flag and emblem of the sending State on the premises of the mission, including the residence of the head of the mission, and on his means of transport.

Article 21.

1. The receiving State shall either facilitate the acquisition on its territory, in accordance with its laws, by the sending State of premises necessary for its mission or assist the latter in obtaining accommodation in some other way.

2. It shall also, where necessary, assist missions in obtaining suitable accommodation for their members.

Article 22.

1. The premises of the mission shall be inviolable. The agents of the receiving State may not enter them, except with the consent of the head of the mission.

2. The receiving State is under a special duty to take all appropriate steps to protect the premises of the mission against any intrusion or damage and to prevent any disturbance of the peace of the mission or impairment of its dignity.

3. The premises of the mission, their furnishings and other property thereon and the means of transport of the mission shall be immune from search, requisition, attachment or execution.

Article 23.

1. The sending State and the head of the mission shall be exempt from all national, regional or municipal dues and taxes in respect of the premises of the mission, whether owned or leased, other than such as represent payment for specific services rendered.

2. The exemption from taxation referred to in this Article shall not apply to such dues and taxes payable under the law of the receiving State by persons contracting with the sending State or the head of the mission.

Article 24.

The archives and documents of the mission shall be inviolable at any time and wherever they may be.

Article 25.

The receiving State shall accord full facilities for the performance of the functions of the mission.

Article 26

Subject to its laws and regulations concerning zones entry into which is prohibited or regulated for reasons of national security, the receiving State shall ensure to all members of the mission freedom of movement and travel in its territory.

Article 27

1. The receiving State shall permit and protect free communication on the part of the mission for all official purposes. In communicating with the Government and the other missions and consulates of the sending State, wherever situated, the mission may employ all appropriate means, including diplomatic couriers and messages in code or cipher. However, the mission may install and use a wireless transmitter only with the consent of the receiving State.

2. The official correspondence of the mission shall be inviolable. Official correspondence means all correspondence relating to the mission and its functions.

3. The diplomatic bag shall not be opened or detained.

4. The packages constituting the diplomatic bag must bear visible external marks of their character and may contain only diplomatic documents or articles intended for official use.

5. The diplomatic courier, who shall be provided with an official document indicating his status and the number of packages constituting the diplomatic bag, shall be protected by the receiving State in the performance of his functions. He shall enjoy personal inviolability and shall not be liable to any form of arrest or detention.

6. The sending State or the mission may designate diplomatic couriers ad hoc. In such cases the provisions of paragraph 5 of this Article shall also apply, except that the immunities therein mentioned shall cease to apply when such a courier has delivered to the consignee the diplomatic bag in his charge.

7. A diplomatic bag may be entrusted to the captain of a commercial aircraft scheduled to land at an authorized port of entry. He shall be provided with an official document indicating the number of packages constituting the bag but he shall not be considered to be a diplomatic courier. The mission may send one of its members to take possession of the diplomatic bag directly and freely from the captain of the aircraft.

Article 28

The fees and charges levied by the mission in the course of its official duties shall be exempt from all dues and taxes.

Article 29

The person of a diplomatic agent shall be inviolable. He shall not be liable to any form of arrest or detention. The receiving State shall treat him with due respect and shall take all appropriate steps to prevent any attack on his person, freedom or dignity.

Article 30

1. The private residence of a diplomatic agent shall enjoy the same inviolability and protection as the premises of the mission.

2. His papers, correspondence and, except as provided in paragraph 3 of Article 31, his property, shall likewise enjoy inviolability.

Article 31

1. A diplomatic agent shall enjoy immunity from the criminal jurisdiction of the receiving State. He shall also enjoy immunity from its civil and administrative jurisdiction, except in the case of:

a) a real action relating to private immovable property situated in the territory of the receiving State, unless he holds it on behalf of the sending State for the purposes of the mission;

b) an action relating to succession in which the diplomatic agent is involved as executor, administrator, heir or legatee as a private person and not on behalf of the sending State;

c) an action relating to any professional or commercial activity exercised by the diplomatic agent in the receiving State outside his official functions.

2. A diplomatic agent is not obliged to give evidence as a witness

3. No measures of execution may be taken in respect of a diplomatic agent except in the cases coming under sub-paragraphs (a), (b) and (c) of paragraph 1 of this Article, and provided that the measures concerned can be taken without infringing the inviolability of his person or of his residence.

4. The immunity of a diplomatic agent from the jurisdiction of the receiving State does not exempt him from the jurisdiction of the sending State.

Article 32

1. The immunity from jurisdiction of diplomatic agents and of persons enjoying immunity under Article 37 may be waived by the sending State.

2. Waiver must always be express.

3. The initiation of proceedings by a diplomatic agent or by a person enjoying immunity from jurisdiction under Article 37 shall preclude him from invoking immunity from jurisdiction in respect of any counterclaim directly connected with the principal claim.

4. Waiver of immunity from jurisdiction in respect of civil or administrative proceedings shall not be held to imply waiver of immunity in respect of the execution of the judgment, for which a separate waiver shall be necessary.

Article 33

1. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, a diplomatic agent shall with respect to services rendered for the sending State be exempt from social security provisions which may be in force in the receiving State.

2. The exemption provided for in paragraph 1 of this Article shall also apply to private servants who are in the sole employ of a diplomatic agent, on condition:

a) that they are not nationals of or permanently resident in the receiving State; and

b) that they are covered by the social security provisions which may be in force in the sending State or a third State.

3. A diplomatic agent who employs persons to whom the exemption provided for in paragraph 2 of this Article does not apply shall observe the obligations which the social security provisions of the receiving State impose upon employers.

4. The exemption provided for in paragraphs 1 and 2 of this Article shall not preclude voluntary participation in the social security system of the receiving State provided that such participation is permitted by that State.

5. The provisions of this Article shall not affect bilateral or multilateral agreements concerning social security concluded previously and shall not prevent the conclusion of such agreements in the future.

Article 34

A diplomatic agent shall be exempt from all dues and taxes, personal or real, national, regional or municipal, except:

a) indirect taxes of a kind which are normally incorporated in the price of goods or services ;

b) dues and taxes on private immovable property situated in the territory of the receiving State, unless he holds it on behalf of the sending State for the purposes of the mission ;

c) estate, succession or inheritance duties levied by the receiving State, subject to the provisions of paragraph 4 of Article 39 ;

d) dues and taxes on private income having its source in the receiving State and capital taxes on investments made in commercial undertakings in the receiving State ;

e) charges levied for specific services rendered ;

f) registration, court or record fees, mortgage dues and stamp duty, with respect to immovable property, subject to the provisions of Article 23.

Article 35

The receiving State shall exempt diplomatic agents from all personal services, from all public service of any kind whatsoever, and from military obligations such as those connected with requisitioning, military contributions and billeting.

Article 36

1. The receiving State shall, in accordance with such laws and regulations as it may adopt, permit entry of and grant exemption from all customs duties, taxes, and related charges other than charges for storage and similar services, on :

a) articles for the official use of the mission ;

b) articles for the personal use of a diplomatic agent or members of his family forming part of his household, including articles intended for his establishment.

2. The personal baggage of a diplomatic agent shall be exempt from inspection, unless there are serious grounds for presuming that it contains articles not covered by the exemptions mentioned in paragraph 1 of this Article, or articles the import or export of which is prohibited by the law or controlled by the quarantine regulations of the receiving State. Such inspection shall be conducted only in the presence of the diplomatic agent or of his authorized representative.

Article 37

1. The members of the family of a diplomatic agent forming part of his household shall, if they are not nationals of the receiving State, enjoy the privileges and immunities specified in Articles 29 to 36.

2. Members of the administrative and technical staff of the mission, together with members of their families forming part of their respective households, shall, if they are not nationals of or permanently resident in the receiving State, enjoy the privileges and immunities specified in Articles 29 to 35, except that the immunity from civil and administrative jurisdiction of the receiving State specified in paragraph 1 of Article 31 shall not extend to acts performed outside the course of their duties. They shall also enjoy the privileges specified in Article 36, paragraph 1, in respect of articles imported at the time of first installation.

3. Members of the service staff of the mission who are not nationals of or permanently resident in the receiving State shall enjoy immunity in respect of acts performed in the course of their duties, exemption from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment and the exemption contained in Article 33.

4. Private servants of members of the mission shall, if they are not nationals of or permanently resident

in the receiving State, be exempt from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment. In other respects, they may enjoy privileges and immunities only to the extent admitted by the receiving State. However, the receiving State must exercise its jurisdiction over those persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the mission.

Article 38.

1. Except insofar as additional privileges and immunities may be granted by the receiving State, a diplomatic agent who is a national of or permanently resident in that State shall enjoy only immunity from jurisdiction, and inviolability, in respect of official acts performed in the exercise of his functions.

2. Other members of the staff of the mission and private servants who are nationals of or permanently resident in the receiving State shall enjoy privileges and immunities only to the extent admitted by the receiving State. However, the receiving State must exercise its jurisdiction over those persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the mission.

Article 39:

1. Every person entitled to privileges and immunities shall enjoy them from the moment he enters the territory of the receiving State on proceeding to take up his post or, if already in its territory, from the moment when his appointment is notified to the Ministry for Foreign Affairs or such other ministry as may be agreed.

2. When the functions of a person enjoying privileges and immunities have come to an end, such privileges and immunities shall normally cease at the moment when he leaves the country, or on expiry of a reasonable period in which to do so, but shall subsist until that time, even in case of armed conflict. However, with respect to acts performed by such a person in the exercise of his functions as a member of the mission, immunity shall continue to subsist.

3. In case of the death of a member of the mission, the members of his family shall continue to enjoy the privileges and immunities to which they are entitled until the expiry of a reasonable period in which to leave the country.

4. In the event of the death of a member of the mission not a national of or permanently resident in the receiving State or a member of his family forming part of his household, the receiving State shall permit the withdrawal of the movable property of the deceased, with the exception of any property acquired in the country the export of which was prohibited at the time of his death. Estate, succession and inheritance duties shall not be levied on movable property the presence of which in the receiving State was due solely to the presence there of the deceased as a member of the mission or as a member of the family of a member of the mission.

Article 40.

1. If a diplomatic agent passes through or is in the territory of a third State, which has granted him a passport visa if such visa was necessary, while proceeding to take up or to return to his post, or when returning to his own country, the third State shall accord him inviolability and such other immunities as may be required to ensure his transit or return. The same shall apply in the case of any members of his family enjoying privileges or immunities who are accompanying the diplomatic agent, or travelling separately to join him or to return to their country.

2. In circumstances similar to those specified in paragraph 1 of this Article, third States shall not hinder the passage of members of the administrative and technical or service staff of a mission, and of members of their families, through their territories.

3. Third States shall accord to official correspondence and other official communications in transit, including messages in code or cipher, the same freedom and protection as is accorded by the receiving State. They shall accord to diplomatic couriers, who have been granted a passport visa if such visa was necessary, and diplomatic bags in transit the same inviolability and protection as the receiving State is bound to accord.

4. The obligations of third States under paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall also apply to the persons mentioned respectively in those paragraphs, and to official communications and diplomatic bags, whose presence in the territory of the third State is due to force majeure.

Article 41.

1. Without prejudice to their privileges and immunities, it is the duty of all persons enjoying such privileges and immunities to respect the laws and regulations of the receiving State. They also have a duty not to interfere in the internal affairs of that State.

2. All official business with the receiving State entrusted to the mission by the sending State shall be conducted with or through the Ministry for Foreign Affairs of the receiving State or such other ministry as may be agreed.

3. The premises of the mission must not be used in any manner incompatible with the functions of the mission as laid down in the present Convention or by other rules of general international law or by any special agreements in force between the sending and the receiving State.

Article 42

A diplomatic agent shall not in the receiving State practise for personal profit any professional or commercial activity.

Article 43

The function of a diplomatic agent comes to an end, *inter alia* :

a) on notification by the sending State to the receiving State that the function of the diplomatic agent has come to an end ;

b) on notification by the receiving State to the sending State that, in accordance with paragraph 2 of Article 9, it refuses to recognize the diplomatic agent as a member of the mission.

Article 44

The receiving State must, even in case of armed conflict, grant facilities in order to enable persons enjoying privileges and immunities, other than nationals of the receiving State, and members of the families of such persons irrespective of their nationality, to leave at the earliest possible moment. It must, in particular, in case of need, place at their disposal the necessary means of transport for themselves and their property.

Article 45

If diplomatic relations are broken off between two States, or if a mission is permanently or temporarily recalled :

a) the receiving State must, even in case of armed conflict, respect and protect the premises of the mission, together with its property and archives ;

b) the sending State may entrust the custody of the premises of the mission, together with its property and archives, to a third State acceptable to the receiving State ;

c) the sending State may entrust the protection of its interests and those of its nationals to a third State acceptable to the receiving State.

Article 46

A sending State may with the prior consent of a receiving State, and at the request of a third State not represented in the receiving State, undertake the temporary protection of the interests of the third State and of its nationals.

Article 47

1. In the application of the provisions of the present Convention, the receiving State shall not discriminate as between States.

2. However, discrimination shall not be regarded as taking place :

a) where the receiving State applies any of the provisions of the present Convention restrictively because of a restrictive application of that provision to its mission in the sending State ;

b) where by custom of agreement States extend to each other more favourable treatment than is required by the provisions of the present Convention.

Article 48

The present Convention shall be open for signature by all States Members of the United Nations or of any of the specialized agencies or Parties to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State invited by the General Assembly of the United Nations to become a Party to the Convention, as follows : until 31 October 1961 at the Federal Ministry for Foreign Affairs of Austria and subsequently, until 31 March 1962, at the United Nations Headquarters in New York.

Article 49

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 50.

The present Convention shall remain open for accession by any State belonging to any of the four categories mentioned in Article 48. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 51.

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 52.

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States belonging to any of the four categories mentioned in Article 48 :

(a) of signatures to the present Convention and of the deposit of instruments of ratification or accession, in accordance with Articles 48, 49 and 50;

(b) of the date on which the present Convention will enter into force, in accordance with Article 51.

Article 53.

The original of the present Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certi-

fied copies thereof to all States belonging to any of the four categories mentioned in Article 48.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

DONE AT VIENNA, this eighteenth day of April one thousand nine hundred and sixty-one.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1 Ιανουαρίου 1966 ή ετήσια συνδρομή της Έφημεριδος της Κυβερνήσεως, ή τιμή των τμηματικών πωλούμενων φύλλων αυτής και τα τέλη δημοσιεύσεως εν τη Έφημερίδι της Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ως κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διά τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400
2. » » » Β'	»	350
3. » » » Γ'	»	300
4. » » » Δ'	»	500
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π. ...	»	750
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500

Οἱ ἄνθρωποι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διά τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'	»	17,50
3. » » » Γ'	»	15.—
4. » » » Δ'	»	25.—
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
6. » » Παράρτημα	»	10.—
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	87,50
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἀνω, ἑκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ...	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων.	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἑγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγματεύσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	500
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67	»	500

Β. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

ΙΙ. Εἰς τὸ Δ' Τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδείων πωλήσεως ἱαματικῶν ὑδάτων ...	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὠρίσθη εἰς 5%.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ